

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Guvernul Văcăroiu este călare pe situație

Recentele sondaje de opinie reflectă elocvent scăderea preferințelor electoratului față de partidul de guvernământ și sateliții săi. Ca și față de președintele Iliescu. Bineînțeles că semnalul de alarmă a fost receptat cum se cuvine de către actuala putere care, departe de a rămâne pasivă, a trecut la atac. Mai exact, a început campania electorală, fără a face, desigur, vreo declarație oficială asupra acestui demers. Beneficiind de toate pârghiile puterii, partidul de guvernământ se prevalează de ele până la ultima consecință. PDSR-ul are în componența sa o masă numeroasă de foști activiști de rând ai partidului comunist, aproape toți "șletanți în ale politicii, care pentru ei s-a rezumat ani în șir la a bate din palme și a-și manifesta acordul și entuziasmul. Dar dispune și de câțiva politicieni abili, versați în luptele politice, pe care le duc folosind exclusiv metodele și mijloacele însușite la Moscova. În contextul actual, acești politicieni lucizi se pare că au înțeles care sunt comandamentele pe care trebuie să le urmeze. În primul rând, păstrarea puterii cu orice preț și pentru cât mai mult timp. Apoi, de fapt concomitent, plasarea unor oameni devotați lor în posturile unde aceștia pot fi **numiți**. Chiar eludând legislația în vigoare, faptă pentru care oricum nu-i trage nimeni la răspundere. Singură, presa (o anumită parte a ei) îi mai ciupește, dar au devenit de mult imuni la așa ceva. Trecând în forță și pe față la impunerea reprezentanților lor în cele mai importante funcții de decizie, actualii guvernanți nu urmăresc altceva decât păstrarea unor pârghii ale puterii cu ajutorul cărora să poată câștiga viitoarele alegeri sau, în cazul unui eșec, să poată controla și influența viața politică, indiferent de cine ar veni la guvernare. Celălalt demers politic urmărit cu tenacitate este deplă-

sarea nemulțumirilor maselor către Opoziție. Chiar dacă aceste nemulțumiri decurg din deterio-

redresare, înregistrând chiar și unele creșteri, că reforma merge înainte etc., etc., iar Opoziția e

dezastruoase duse în ultimul an, trebuie menținut cu orice preț. Chiar dacă va mai fi remaniat pe ici-colo în vreo duminică sau în altă zi de sărbătoare și chiar dacă va ajunge să fie format în întregime din miniștri neconfirmați de Parlament. Pentru că Guvernul Văcăroiu este arma cea mai redutabilă a dlui Iliescu, singurul care face și desface guvernele. Dacă Guvernul Văcăroiu va fi cel care va organiza alegerile, dl Iliescu va fi un câștigător aproape sigur. La fel și PDSR-ul, la fel și partidele satelit, cărora li se va arunca câte un oscior de câteva procente, pentru a avea din nou reprezentare parlamentară. Aparent, calculele puterii sunt juste. Guvernul Văcăroiu este călare pe situație, o anumită instituție - chiar dacă nu este abilitată pentru așa ceva - veghează să nu intervină vreo defecțiune majoră și întregul mecanism funcționează impecabil.

Electoratul trebuie convins în continuare că actuala putere este singura care conduce destinele României, că orice schimbare va atrage un rău și mai mare asupra năpăstuitului popor român. Mai exact, că nu există o altă alternativă. Din fericire însă, electoratul nu mai este același din 1990 sau 1992. Alegătorii au simțit și simt în continuare pe pielea lor efectele guvernărilor de sorginte neocomunistă. Corupția generalizată, nivelul scăzut al salariilor, șomajul, inflația, criminalitatea și pauperizarea sunt fenomene resimțite cotidian și dureros de omul de rând. Toate acestea îl fac să simtă (de mai multe ori chiar împotriva propriei voințe) dorința de schimbare. Teama structurilor neocomuniste este una singură, dar reală, și se transformă pe zi ce trece în groază. Groaza că odată plecate de la putere nu vor mai reveni nicicând. Ceea ce este foarte adevărat și foarte de dorit. Ducă-se...

Mircea Vlad

rarea constantă și de proporții a nivelului de trai al omului de rând, printr-o propagandă deșăntată și persuasivă se încearcă acreditarea ideii că țara se află pe drumul cel bun, că economia este în curs de

cea care se opune acestor "realizări" sau le obstrucționează. Atuul cel mai important în mâna Puterii rămâne totuși Guvernul Văcăroiu. Acest executiv total compromis, în pofida guvernării

Maxima săptămânii: "Legea înainte, sireții după ea" (proverb românesc)

Efemeride

30 martie (Mărilor) - 5 aprilie (Prior)

În intervalul acesta, pe 1. IV, îl pomenim pe Sf. Macarie Martirul, care s-a născut la Constantinopol către anul 670. De foarte tânăr s-a deprins cu învățaturile sfinte, încă de îmbrăcat haina călugăriei în mănăstirea numită Pelechiți. Alunse ca prin puterea rugăcunilor să facă minuni mari: tămăduiri ale trupului, vindecări de părimi, iar de mai multe ori aduse ploaia în vreme de secetă. Dar a urcat pe tronul împăratilor Leon al III-lea Armeanul, care era iconoclast, adică din aceia care erau vrăjmași ai icoanelor. Pentru că Sfântul se îneca de dreptă creștină a fost aruncat în temniță, apoi, după mulți ani, trimis în exil.

30.03.1856: Semnarea tratatului de pace de la Paris, prin care Rusia, înfrântă în războiul Crimeii, e obligată să restituie Moldovei județele din sudul Basarabiei; astfel pierzând accesul la gurile Dunării. Este înălțurat și așa-zisul "protectorat" rusesc în Principate și se hotărăște liberă exprimare a voinței naționale - condiții ce vor favoriza Unirea Principatelor.

31.03.1938: Prin Înalț Decret Regal sunt desființate partidele politice, Carol al II-lea întărind și regimul de autoritate personală. Este observat că persecuția politică, realitate a perioadei numită de mulți "dictatura regală", nu a însemnat nici arestarea, nici torturarea ori uciderea liderilor politici; toate acestea au început abia cu instalarea regimului comunist.

1.04.1991: Are loc a doua liberalizare a prețurilor. Așa a înțeles guvernul să sărbătorească "Ziua Păcăleliilor", deoarece "liberalizarea" s-a dovedit un nou nume pentru scumpire. Cel vechi era "reașezarea prețurilor".

2.04.1909: Moare Elena Doamna (născută Rosetti, soția domnitorului Al.I. Cuza), după ce și împărșe averea săracilor și se călugărise.

3.04.1944: Se stinge din viață pictorul Octav Băncilă (n. 1872).

4.04.1921: Se înființează Institutul de seruri și vaccinuri "Dr. I.

Secolul
XIX. Taran
roman din
Basarabia

Cantacuzino", care este și astăzi un bastion al cercetării medicale românești.

5.04.1918: Se stinge din viață Barbu Ștefănescu-Delavrancea, scriitor și strălucit avocat (n. 1858)

dr. Mihnea Dragomir

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Doamna Păvulescu Rodica Ioana din Iași: Q anuntăm că avem Captopril de 50 mg, Acerbon de 25 mg și Hidergin tablete și rămâne să ne spună cum ajung la dumneaei.

Pentru domnul Târșoagă Constantin îi trimitem prin soția dânsului Captopril și Furosemid pentru 30 de zile.

Doamna Bondrescu Viorela din sect. 1 București: îi prescriem rețetă compensată 75% cu Distonocalm I, Nitropector I cutie și Prednisol I cutie.

Multumiri domnului Mișu Bercean pentru medicamentele aduse din partea mea și a colegului dr. George Calalb.

Domnului Daniel Alexandru din sect. 2 cu diagnosticul "Cord Pulmonar cronic gr.II" și tulburări de ritm cardiac îi trimitem de la noi Durasoptil (Verapamil de 120 mg).

Domnului Vasile Boghiță îi multumim pentru Calciparina adusă și îl așteptăm să revină pentru a primi de la noi o cutie de Monostenase și o cutie de Metostal.

Domnul Desvaldi Virgil din sectorul 1 București este așteptat la cabinetul nostru pentru a primi medicația antiaritmică pe lunile martie și aprilie a.c.

Doamna Georgescu Fifi și dl Cristea Vasile sunt așteptați la Cabinetul medical pentru a ridica recomandarea pentru cură balneară.

Domnul Stănescu Victor este așteptat la cabinetul nostru pentru transcrierea rețetei pentru Pitiriasis Versicolor.

Domnul Mărgăritescu Nicolae de 83 de ani sect. 2 București este așteptat la cabinet pentru a-și ridica rețeta pentru luna martie-aprilie.

Domnul Cipariu Eugeniu de 69 de ani, sect. 2, suferind de bronhopneumopatie cronică obstructivă și cardiopatie ischemică nedureroasă este așteptat să primească de la noi medicamentul Mono-Wolf de 20 și Bisolvon, câte o cutie din fiecare.

Domnul Vălcău Valentin de 71 de ani, sect. 2 București, suferind de colopatie funcțională și cardiopatie ischemică, îl rugăm să vină la noi pentru a primi Mono-Mack o cutie și Gastrosil două flacoane, îi urăm succes la tratament.

Di Petrace din Mangalia, vă răspund în numele dlui George Calalb, căruia veștile despre starea de sănătate a ficei dv. i-au făcut mare plăcere. Oricând va dori să treacă pe la cabinetul medical pentru o nouă discuție, va fi binevenită.

În legătură cu ECOGRAFIA abdominală efectuată de dv. vă comunicăm că este în limita normală vârstei dv. Starea pe care o descrieți poate fi legată de alte afecțiuni pe care le putem discuta numai când o să puteți trece pe la noi.

Până atunci vă dorim numai bine.

Doamnei V.G. de 26 de ani, sect. 6 București. Este vorba de hemoroizi externi, care se pot foarte ușor opera (de ex. la spitalul Colțea). Tratamentul lor ambulatoriu nu face altceva decât să confirme zicala "boală lungă, sârăcia omului".

Domnului I.L., un vechi prieten de-al nostru, i-am pregătit și așteptăm să vină să ridice medicamentele SERMION, VITAMINA A, TAROSIN și HYDERGIN.

Doamnei Iosif Maria de 55 de ani din sectorul 3 București, îi urăm multă sănătate și o așteptăm pentru a primi EXTRAVERAL și SECATOXIN.

Domnul Comoniță Ermiel este rugat să continue acasă tratamentul cu DIGOXIN, MIOFILIN, GINSENG și BROFIMEN. Îl așteptăm la control de azi într-o săptămână.

Domnului Călin Florinel îi comunicăm că pentru problema descrisă în cererea pe care-o face partidului nostru, îl indemnăm să încerce rezolvarea ei - în măsura posibilului - la Fundația "Maniu-Mihalache" pe Bd. Dacia.

Domnului Panorescu Robert de 26 de ani din București îi recomandăm să treacă pe la cabinetul nostru unde va ridica o recomandare la Cabinetul de Chirurgie al Spitalului Colțea pentru un control de specialitate la prof. dr. Nae Constantinescu.

Stimată doamnă G.A. din sectorul 2 București, în vârstă de 72 ani - noduli mamarii pe care îi aveți trebuie neapărat examinați la cabinetul de oncologie al Policlinicii sector 2 și respectați întocmai indicațiile medicului specialist. Vă dorim multă sănătate.

Doamna Ecaterina Ionescu de 57 de ani din sectorul 3 București, acuzele dv. tin de tulburările endocrine de care suferiți de câțiva ani. Ele sunt mai manifestate cu înaintarea în vârstă și se pot corecta printr-un examen la cabinetul de endocrinologie. Vă așteptăm la cabinetul nostru pentru a lua biletul de trimitere. Nu disperați, aceste manifestări se pot corecta numai cu tratamentul adecvat.

Di Stoicescu George de 65 de ani, sector 2, suferind de GONOTROZĂ DREAPTĂ, îl așteptăm pentru efectuarea rețetei compensate cu VOLON, GELUSIL LAC și SALIFORM.

Di ing. Găinșu Ion, 70 de ani, sectorul 1 București, este așteptat la cabinetul medical pentru a primi NIFEDIPIN, CORANGIN și DIGOXIN.

Doamna Budușan Antoaneta, având o colică biliară, să trimită de urgență pe cineva la noi pentru a-i trimite AMPICILINA, cură de 7 zile, 2 la 6 ore.

Dr. MARIA VISSARION

CABINET MEDICAL, ASISTENȚĂ LA DOMICILIU, NEUROLOGIE, CARDIOLOGIE, INTERNE, OFTALMOLOGIE, BIOENERGIE, ECOGRAFIE, ELECTROCARDIOGRAMĂ, ANALIZE. TEL. 67.10.86.

STR. AMAN, BL. 4, AP. 87, ZONA DOROBANTI.

Uniunea Foștilor Ofițeri Activi Oprimați Politic - România Comunicat

Foștii ofițeri activi, absolvenți ai școlilor militare de ofițeri activi, din M.Ap.N., care au fost victime ale regimului totalitar comunist și îndepărtați abuziv din armată pe considerente politice s-au constituit în UNIUNEA FOȘTILOR OFIȚERI ACTIVI OPRIMAȚI POLITIC, care are ca scop reabilitarea morală și materială a acestora.

În acest scop "Uniunea", care a obținut personalitate juridică din februarie 1994, invită persoanele interesate pentru comunicări privind statutul uniunii și măsurile de organizare în sala cinematografului Cercului Militar Național din Bulevardul M. Kogălniceanu colț cu Calea Victoriei, în ziua de vineri 8 aprilie a.c. la ora 10.

Col. (r) Păcălăbescu Aureliu
Președinte U.F.O.A.O.P.

Ardelean, 37, cercetător, necăsătorit, caut locuință mobilată, telefon, central. 683.59.58.

Anunț

Amintim cititorilor ziarului nostru că se pot abona pe anul 1994, achitând contravaloarea numerelor astfel: 680 lei (4 ex. x 150 lei + 20 lei spezele postale); 2.210 lei pentru 3 luni (13 ex. x 150 lei + 260 lei spezele postale); 4.420 lei pentru 6 luni; 8.840 lei pentru 12 luni. Plata abonamentelor se face până la 25 ale lunii la redacția "Dreptatea" din Calea Victoriei 133, sect. 1, București, completându-se cuponul de abonament din publicație și restituindu-l redacției noastre cu plata contravalorilor de mai sus sau la oficiile poștale locale, având numărul din catalog: 2129/94.

Dreptatea

Secretar general de redacție: MIRCEA VLAD
Șefi de departament: DAN BĂNICĂ; informații: OVIDIU PĂTRĂȘCANU; informații: ȘTEFAN CALIGĂ; informații: IOAN FRÂNCU; sport: Fotoreporter: PETER GHEORGHE; grafică și machetare: IOANA BERCU
Secretariat: MIHAELA MANOLACHE; Financiar-contabilitate: ECATERINA BUCĂ
Juridic: GHEORGHE POPESCU
Departament publicitate și marketing: MARIA CAPĂȚANĂ
Documentare: CONSTANTIN CEACU
Difuzare: LIVIU DOBREANU
Curier: LUMINIȚA DAMIAN
Correspondenți teritoriale: SORIN GRECU - Cluj; TICU CIUBOTARU - Galați; VIRGIL COSMA - Iași; TOMA EDUARD DINU - Iași; RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara
NICU VRANCEANU - Bacău; COSTEL IONESCU - Brașov; MALIN DUMITRIU - Alba; VASILE VASILICA - Alba; IONEL BOTEA - Caraș Severin; FLAVIU BREZEANU - Brăila; FLORIN RĂDULESCU - Vrancea; MIHAI ENCIU - Slobozia
GHEORGHE SIMIANU - Suceava; ADRIAN SIMEANU - Argeș; AUREL TEODORESCU - Argeș; DIANA MUNTEANU - Prahova; CĂTĂLIN MUNTEANU - Prahova; MIHAI BARBU - Valea Jiului
GHEORGHE TUDORAN - Arad; DANTE M.C. SEDAN - Timiș; PANAIT STĂNESCU BELU - Timiș; VICTOR PIETREANU - Teleorman; SORIN CUCUREZEAN - Teleorman; IOAN GAVRILA - Tulcea; MICU DAN GRIG - Bihor
Redacția și administrația: Calea Victoriei nr. 133, et. 2
Tel. 650.41.25, Fax 650.64.44.
70179, București, sector 1
Conf. virament nr. 4510501106
BCS, filiala SMB.
Tehnoredactare computerizată:
RL - Info Team:
Șefi tură calculator: Mihnea Radu
Aurel Neagu
Tiparul executat la tipografia Societății "R"

CUPON DE ABONAMENT

Redacția publicației "Dreptatea", București, Calea Victoriei 133, et. 2, sectorul 1, tel. 650.41.25, fax: 650.64.44. Conf. virament 4510501106 BCR SMB. Suma pe lei sau în cont nr. ... mandat poștal nr. ... din ...

1 lună = 680 lei
3 luni = 2.210 lei
6 luni = 4.420 lei
12 luni = 8.840 lei

Plata abonamentelor se face până la 25 ale lunii la redacția "Dreptatea" din Calea Victoriei 133, sect. 1, București, completându-se cuponul de abonament din publicație și restituindu-l redacției noastre cu plata contravalorilor de mai sus sau la oficiile poștale locale, având numărul din catalog: 2129/94.

Num.
Prenume
Adresa
Cod poștal
Localitatea
Jud.

Raportorul Consiliului Europei, în vizită la PNTCD

Raportorul Consiliului Europei, d-nii Friederich König și Gunar Jansen au sosit în România pentru a constata la fața locului îndeplinirea (sau neîndeplinirea) de către Guvernul Văcăroiu a amendamentelor și recomandărilor formulate de Consiliul Europei, în sensul democratizării reale a țării noastre. D-nii König și Jansen vor întocmi, la sfârșitul vizitei de trei zile în România, un raport de ale cărui concluzii va depinde statutul țării noastre în cadrul vizitei de trei zile în România, un raport de ale cărui concluzii va depinde statutul țării noastre în cadrul vizitei de trei zile în România, un raport de ale cărui concluzii va depinde statutul țării noastre în cadrul vizitei de trei zile în România.

DI FRIEDRICH KÖNIG, raportor al Consiliului Europei:

"Aceasta a fost prima întâlnire din șirul de contacte ce urmează să-l am pe parcursul vizitei în România. Am găsit foarte interesante nouătile comunicate de către PNTCD și aceasta pentru că acest partid a făcut foarte multe pentru ca România să fie admisă în Consiliul Europei. După cum probabil știți, România fiind la începutul drumului către democrație, intrarea sa în Consiliul Europei fusese pusă sub semnul întrebării. Dar creștin-democrații din Consiliu au făcut multe presiuni,

sustinând că astfel se va da un impuls serios democratizării țării dvs... Voi vedea în aceste zile ce s-a realizat, și care sunt perspectivele către o democratizare reală. Toate acestea vor fi conținute în raportul final."

DI CORNELIU COPOSU, președinte al PNTCD:

"Am primit vizita d-lui deputat doctor König, care a venit în numele Consiliului Europei pentru a se convinge de punerea în aplicare a amendamentelor contractate de guvernul român în legătură cu obligațiile pe care le

are ca membru al Consiliului Europei.

Ținând de două ore am discutat despre situația politică din România, despre stadiul aducerii la îndeplinire a acestor amendamente și a recomandărilor facute de Consiliul European. Urmează ca dl König să stea de vorbă și cu celelalte formațiuni politice, cu grupurile parlamentare, cu exponenții formațiunilor civice - inclusiv cu Alianța Civică, cu Asociația Fostilor Deținuți Politici, cu Comitetul Helsinki, cu reprezentanții cultelor și formațiunilor tinerilor revoluționari și cu reprezentanții minorităților".

Conferința de presă săptămânală a PNTCD

La ultima conferință de presă a PNTCD, dl senator Radu Vasile, purtătorul de cuvânt al partidului, a informat ziaristii prezenți în legătură cu manifestările de vineri 25 martie de la Sibiu și Miercurea Sibiului prilejuate de împlinirea a 125 de ani de la întemeierea Partidului Național Român din Transilvania.

În continuare a analizat ultima săptămână politică destul de săracă în evenimente. PDSR nu dorește alegeri anticipate ● Acțiunile guvernului împotriva primarilor din CD nu sunt decât încercări vădite de a-și consolida poziția în țară ● Amenințarea dlui Nastase cu alegeri locale anticipate nu are un temei serios ● La nivel parlamentar, PDSR nu dorește negocieri care să aibă o finalitate ● Acuzăția adusă de dl Dorneanu, ministrul pentru relațiile cu Parlamentul, cum că dezbaterile sunt politizate și că Parlamentul este prea colorat politic sunt cu totul nelocurile lor, știut fiind că tocmai acesta este rostul acestui organism ● Guvernul dă dovadă în continuare de incapacitate de acțiune, ajungând să fie combătut chiar de partidele de stânga, care îl sprijină.

Di prim-vicepreședinte Ion Diaconescu a explicat rațiunile pentru care PNTCD a părăsit sediinta Camerei săptămână trecută: "Am părăsit lucrările Camerei pentru că nu vroiam să participăm la votarea Legii nedrepte a impozitului agricol pe care vrea s-o impună guvernul". ● Dl președinte Corneliu Coposu a relatat despre întâlnirea avută cu dl Friedrich König, raportorul pentru România din partea Consiliului European ● Există pericolul pentru România să fie exclusă din acest organism dacă nu a îndeplinit cele 9 condiții puse în prealabil de către CE ● Guvernul trage de timp pentru că sunt într-o rapidă cădere de popularitate ● Nu am început o campanie electorală încă, dar avem în vedere să discutăm acest lucru la viitoarea ședință a CD.

Dan Bănică

Simpozion dedicat "Zilei Basarabiei"

Consecvent politicii sale de cinstire a trecutului, PNTCD a organizat la Palatul Șuța (Muzeul orașului București), duminică 27 martie, o adunare dedicată Zilei Unirii Basarabiei cu Țara. Din conducerea partidului au participat dl președinte Corneliu Coposu, dl prim-vicepreședinte Ion Diaconescu și dl vicepreședinte acad. Gabriel Tepelea. Din alocuțiunea dlui Corneliu Coposu am reținut: "Basarabia a fost, este și va fi pământ românesc" și "noi trebuie să ne strigăm fără încetare

dreptul nostru". Dl Ion Diaconescu a precizat că idealul reunificării nu este pierdut, ci numai amânat. Deosebit de interesantă a fost contribuția dlui dr. Alexandru Badea, care a relevat multe aspecte mai puțin cunoscute de marelui public, iar dl acad. Gabriel Tepelea a condamnat cu fermitate tratatul din 1992 cu defuncta Uniune Sovietică, care prin consecințele sale ar fi pecetluit ca legitimă ocuparea unui sfert din teritoriul țării de către trupele străine. (D.B.)

Interzonală Moldova a OTPNTCD

Sâmbătă 26 martie a avut loc la Bacău ședința Organizației de Tineret a PNTCD interzonalei Moldova. La lucrări au participat: dl deputat Remus Oprea, președinte al OTPNTCD, dl C-tin Ionașcu, secretar executiv al PNTCD, dl Alexandru Stănescu secretar pentru relații internaționale al OTPNTCD și președintele organizațiilor de tineret ale județelor din Moldova. Programul ședinței a cuprins o prezentare a acțiunilor tineretului PNTCD ce-au avut loc de la începutul acestui an, prezentarea unor aspecte legate de organizarea Conferinței Naționale a OTPNTCD care va avea loc la sfârșitul lunii aprilie, analiza unor acțiuni politice pe linii externe și discuții pe marginea situației organizațiilor din județele reprezentate la ședință.

În final, s-au făcut noi alegeri pentru ocuparea funcției de președinte al interzonalei Moldova, câștigător fiind dl Dan Enescu, reprezentantul județului Bacău. Mandatul dlui Enescu este de două luni, având în vedere că la Conferința Națională a OTPNTCD se va stabili un nou birou de coordonare și este probabil ca și regulamentul de funcționare al organizației să suferă modificări.

O.P.

ANUNȚ

Organizația Muncitorească Centrală a PNTCD își exprimă tristetea pricinuită de dureroasa dispariție a bravului luptător pentru adevăr și dreptate, DOREL BUT, și transmite sincere condoleanțe familiei îndoliate și colegilor din Sindicatul Mecanicilor de Locomotivă.

Camera Federativă a Medicilor din România Declarație

Camera Federativă a Medicilor din România, constatând odată mai mult multiplele greșeli manageriale, cu grave implicații sociale, ale actualului ministru al sănătății, amintind totodată opiniei publice că am semnalat încă din februarie 1993 serioase deficiențe ale actualei conduceri a Ministerului Sănătății, subliniate recent și de Banca Mondială, cere demiterea URGENTĂ a ministrului sănătății, Iulian Mincu.

Secretar general al Senatului C.F.M.R.

Dr. Dan Alexandru Leru
Președinte al C.F.M.R.
Dr. Dragoș Nicolescu

Necrolog

În seara zilei de marți, 22. III. 1994, s-a stins din viață, la Cluj, IULIAN BOILĂ, unul dintre luptătorii fideli ai PNTCD din ultima jumătate de secol. Între 1945-1947 a fost secretarul Organizației Județene Cluj PNT. După ce, rămânând neclintit pe baricadele partidului, și-a adus contribuția de suferință în închisorile comuniste, a reorganizat PNTCD la Cluj, fiind primul președinte al Organizației Județene. Organizația Județeană Cluj a PNTCD, al cărui președinte de onoare a rămas până la moarte, îi aduce un ultim omagiu și îl roagă pe Dumnezeu să-l odihnească în pace și să țină seama de contribuția pe care a avut-o la păstrarea și biruința valorilor creștine în societatea noastră românească atât de greu încercată.

Organizația PNTCD Cluj

Necrolog

S-a stins din viață scriitorul PETRE PASCU, vechi luptător al P.N.T., fost deținut politic. S-a născut în comuna Semeac, jud. Arad, în anul 1909. Studiile liceale le-a urmat la Arad, Facultatea de Drept la Cluj.

A funcționat în administrația locală din Arad și redactor la "Hotarul", precum și alte reviste locale. După 1945, a fost redactor la ziarul P.N.T. "Patria" din Cluj.

Membru al Uniunii Scriitorilor din România, Petre Pascu a publicat numeroase volume de versuri și memorialistică. A fost înmormântat, marți, 22 martie, la cimitirul Străulești II, în sectorul rezervat scriitorilor. Amintirea sa va fi păstrată cu recunoștință.

Conducerea centrală a P.N.T.C.D.

COMEMORARE

Sâmbătă, 26 martie 1994, la biserica Sf. Ioan din orașul Vălenii de Munte, familia și P.N.T.C.D. Prahova l-au comemorat pe Dr. GHEORGHE PETRESCU, strălucit chirurg și neînficat luptător pentru democrație și binele României, fost președinte al P.N.T. Prahova, victimă a inumane prigoane comuniste.

Dumnezeu să-i odihnească pe martirii neamului!

Biroul de conducere al P.N.T.C.D. Prahova

S.C. ANGELA S.R.L.

Drumul Taberei, stația Poiana Muntelui
Tel: 725.10.07; 781.34.63; 778.97.04

Vinde din stocul existent și în regim de precomandă mobilier divers:

- canapele cu fotolii ○ biblioteci
- dormitoare
- bucătării ○ mic mobilier
- mobilier pentru hall-uri ○ televizoare color

VÎNZĂRI ÎN RATE

✓ FĂRĂ DOBÎNDĂ
✓ SE ASIGURĂ TRANSPORTUL

Opoziția parlamentară din Camera și-a manifestat dezacordul față de o lege în gospodăria țărănească

În ultima zi de lucru a săptămânii parlamentare trecute, la Camera Deputaților, coaliția guvernamentală a introdus în procedură de urgență și discutarea Legii impozitului pe venitul agricol. Această problemă a fost amenințată prompt și corect de către Opoziție, care a considerat că înopertună votarea legii atât timp cât proprietatea asupra terenurilor nu este corect stabilită, iar alte legi referitoare la agricultură (de exemplu Legea cadastrului) nici nu au fost aduse în discuție. Din aceste motive deputații opoziției au hotărât ca după citirea unei declarații oficiale să părăsească sala de ședințe. Reacția coaliției guvernamentale a fost mai mult decât ridicolă, în sensul că făcându-se un apel nominal, toți cei ce au părăsit sala, au fost trecuți absent și li s-a tăiat indemnizația de ședință pe ziua respectivă!

Cine știe poate mâine, poimăine, deputații Opoziției vor fi dați afară din Parlament dacă vor mai îndrăzni să-și susțină punctele de vedere...

DECLARAȚIE citită în plenul Camerei Deputaților de dl deputat PNȚCD, Ioan Mureșan

Partidele care alcătuiesc opoziția parlamentară resping cu hotărâre proiectul de lege privind impozitul pe venitul agricol elaborat de guvern. Legea impozitului pe venitul agricol este o lege mascată privind în fapt impozitul pe teren, pe proprietatea funciară, deoarece elementul de referință pentru stabilirea impozitului este suprafața agricolă și nu producția agricolă.

Aceasta este nelegal și imoral, atât datorită neacordării a majorității titlurilor de proprietate, cât și în lipsa Legii cadastrului și a instituției Cadastrului, singurele în măsură să stabilească incontestabil proprietatea funciară.

În al doilea rând, proiectul de lege lovește din nou în gospodăria țărănească, care nu a reușit să se stabilizeze, cu atât mai mult cu cât actualul guvern menține situația aberantă în care producătorii agricoli cumpără la prețuri

înrobitoare tot ceea ce înseamnă mijloace (mașini agricole, motorină, îngrășăminte, pesticide, sămânță) de la agenții economici aflați în majoritate sub controlul statului și sunt constrânși să-și valorifice produsele la regia Romcerel, la un preț redus, fixat prin monopol, mult sub nivelul cheltuielilor legate de lucrările agricole.

În al treilea rând, în prezentul proiect de lege sunt excepții expres de la plata acestui impozit agenții economici care realizează profit, societățile comerciale sau regile din agricultură, agenții economici aflați sub controlul statului, deoarece aceștia plătesc impozite pe beneficii reale, efectiv realizate, în vreme ce țărani vor plăti impozite pe venituri prezumtive, calculate pe suprafețe de teren care pot să producă sau să nu producă veniturile prezumate. Prin urmare, prezentul proiect de lege lovește numai în noii proprietari, țărani particulari, ceea ce este nu numai neconstituțional, dar și vădit împotriva relansării producției în gospodăriile individuale sau în asociațiile de țărani individuali.

Considerând că sursele necesare constituirii bugetelor locale trebuie să fie altele, partidele semnatare se declară împotriva adoptării în acest

moment a proiectului Legii privind impozitul pe venitul agricol, semnază: PARTIDUL ALIANȚEI CIVICE, PARTIDUL DEMOCRAT, PARTIDUL ECOLOGIST ROMÂN, PARTIDUL LIBERAL - 1993, PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL - CONVENȚIA NAȚIONALĂ, PARTIDUL NAȚIONAL DEMOCRATIC, PARTIDUL NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT, PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT ROMÂN, PARTIDUL UNIONEA DEMOCRATĂ MAGHIARĂ ROMÂNIA.

"Am înțeles să răspundem în acest fel la declarația n.r.) pentru că să ne exprimăm dezacordul cu această lege atât vreme cât gospodăriile țărănești la patru ani de zile de la Revoluție nu sunt constituite, drepturile țărănilor nu sunt restabilite, posibilitățile de eficiență față de statul - care deține monopolul pe agricultură - în competiție, iar impozitarea nu face altceva decât să-și descurajeze complet și nu facem altceva decât să apărăm jăralul marelui și gospodăria lui", ne-a declarat dl deputat Mureșan.

A consemnat Ovidiu Patrășcanu

Normele metodologice stabilite de Ministerul Sănătății sunt nedeontologice, inumane și discriminatorii

Subsemnatul, dr. Radu Georgescu - Tulcea, medic primar gr. I de medicină generală, autor și coautor a 204 lucrări științifice, membru al Ordinului Medicilor din jud. Tulcea, membru A.F.D.P.R., membru al P.N.Ț.C.D. din 1944, consider că este obligația mea morală să fac declarația de mai jos:

Protestez cu hotărâre împotriva "Normelor metodologice privind compensarea prețurilor cu amănuntul la unele medicamente de uz uman", publicate în Monitorul Oficial din 01.03.1994, emise de Ministerul Sănătății. Aceste Norme nu ar fi trebuit publicate în Monitorul Oficial al unui stat, care se consideră "stat de drept", deoarece sunt nedeontologice, inumane și discriminatorii.

Ele sunt menite doar să creeze o diversivum în mase, provocând disensiuni între medici, pacienți, farmaciști, deoarece organele responsabile caută să fugă de răspundere, pentru că nu sunt în stare să găsească o metodă de protecție socială a populației și nu sunt în stare să oprească creșterea nestăvilită a prețurilor la medicamente.

Măsurile luate sunt nedeontologice, deoarece cabinetele medicale primesc (cel puțin în județul Tulcea) un plafon lunar de valoare, până la care pot elibera rețete compensate, care variază între 50.000 - 100.000 lei; cabinetele particulare mai puțin, celor de stat, mai mult. Acest plafon valoric, la prețurile actuale ale medicamentelor, se epuizează în primele 10 zile ale lunii. În această situație medicul trebuie să aleagă pacientul, care va primi rețetă compensată, de cel care va primi rețetă simplă, să-și ia medicamentele cu bani gheață. După ce criterii îi va departaja? E mister, așa cum erau misterioase criteriile, după care medicii din

trecutul lagăr de triaj Ghencea făceau un semn cu degetul la dreapta, ori la stânga, trimițându-i spre destine diferite...

Aceste Norme sunt inumane, pentru că ne obligă să tratăm bolnavii după costul și nu după valoarea medicală a medicamentelor, (conf. cap. IV, p.18) ca să putem da mai multe rețete compensate. Dar nu e tot una să dai unui reumatic aspirină sau diclofenac. Nu e tot una să tratezi un ulcer digestiv cu ulcerotrat sau cu ranitidină. Ce rost au acele minunate medicamente înșirate pe lista din anexa nr. 1 a Normelor, dacă trebuie să le căutăm pe cele mai ieftine?

Normele sunt discriminatorii, deoarece cabinetele particulare primesc un plafon valoric mai mic decât cele de stat, deși Ministerul Sănătății se face că sprijină privatizarea. Nu ne privatizăm domnilor de la minister, aruncăm doar praful în ochi! Cu atât mai mult, eu cât ne-ați obligat să punem un "P" discriminator înaintea codului. Ce înseamnă acest "P"? Privatizat? Păcătos? Periculos? Iată discriminarea de care credem că am scăpat, după ce a dispărut "epoca aceea de aur"! P-ul asta parcă e semnul ce se pune pe dosarele studenților în medicină, care nu se aveau bine cu paritidul.

Măsura este, de asemenea, discriminatorie când se interzice stagiarii să dea rețete, afară numai de cazurile de urgență. Păi chiar să nu știe Ministerul Sănătății că stagiarii sunt trimiși

în diferite locuri la țară, în Delta, în munte, unde sunt adeseori singuri? Oare cine va elibera țăranilor celebrele rețete compensate după ce sătenii au reușit în multe locuri să le pună în regulă cu Ministerul și să obțină mai puțin celebrele carne de sănătate? Ce e vină sătenilor din com. Crișan că nu are un zicem, medic, când cumva cel de la C.A. Rosetti are medic stagiari, iar cel de la Mălină are medic cu drept de a elibera rețete compensate?

Normele conțin și dispoziții aiurtoare, care fac să te fereci la ochi când citești capitolul VI, punctul 29. Aici sunt amenințați cu aplicarea de sancțiuni înfiorătoare, pentru că nu știm care-or fi ele, medicii care refuză să elibereze rețete compensate (chiar dacă depășesc baremul valoric), împreună cu cei care eliberează rețete, depășind baremul. Cum este posibil să se publice asemenea enonismuri în Monitorul Oficial?

Nu mai pomenim că în continuarea creșterii prețurilor de la medicamente, care variază lunar cel puțin, în conformitate cu cap. III, punctul 7, al. (3), direcțiile sanitare vor informa (probabil zilnic, ca la casele de schimb valutare pe medicii din teren de modificările prețurilor ca să-și poată ține contabilitatea baremurilor valorice!

Dr. Radu Georgescu Tulcea

Abordări și opinii diferite

Reuniunea săptămânală de joi a Organizației Muncitorești Centrale a PNȚCD a beneficiat de prezența a doi oaspeți. Dnii Andrei Coltofeanu și Adrian Grigoropol.

Primul și-a ales ca subiect "Dreptul garantează libertatea omului în societate", temă de mare interes și de o stringentă actualitate. Pornind de la adevărul că aplicarea Dreptului este legea, conferințiarul a făcut o incursiune prin legislația noastră în materie și desigur, o analiză juridică a Constituției pe care însă o consideră o nonconstituție și a demonstrat peremptoriu acest lucru. Susținând că este o crimă politică să organizezi un referendum - articol inserat în Constituție, ceea ce îi afectează în plus autoritatea - pentru Constituție a continuat prin a dovedi că referendumul a fost făcut nu pentru aprobarea ei, ci pentru a impune pe ocolite forma de guvernământ. Acea formă bine plăcută impostorilor cocoțată în frunte și pe care ei ar dori-o "bătută în cuie"

nonmodificabilă și nerevizuibilă nicicând. Ceea ce este o aberație incalificabilă, fiind contrară vieții în mers și faptului că și statul este un organism mobil și în evoluție. D-sa a mai enumerat o serie de prevederi constituționale care nu sunt respectate și care ar impune modificarea titlului conferinței în "Legea ar trebui să garanteze libertatea cetățeanului". O reformulare cu care desigur că nu ne putem împăca, dar ea pune sub semnul întrebării posibilitatea că față în față cu comuniștii - neîndoielnic cei aflați la putere sunt din această tagmă - se pot desfășura alegeri cinstite, din care aceștia să iasă învinși.

Celălalt invitat al zilei, dl Adrian Grigoropol, rezident în SUA, a expus subiectul "Sinteza secolului XX, civilizație și teroare" ce putea oferi un câmp larg de reflecție și concluzii, de la care să așteptăm clarificări prețioase și necesare asupra unor fenomene petrecute în contemporaneitate. Spre surprinderea tuturor, dizertația a alunecat într-o confuzie bizară, ajungându-

se la un moment dat la repetarea unor teze esențialmente marxiste. Până la urmă s-a dovedit a fi o pasageră rătăcire, revenindu-se la realitatea crudă a terorii, instituită de exponenții marxismului, cei ce au susținut că îl pun în aplicare spre fericirea oamenilor. O asemenea fericire care a costat 95.200.000 vieți în cursul acestui secol. Nu știm dacă se putea face un bilanț mai tragic,

Ar mai trebui adăugați încă 2.000.000 de oameni reprezentând totalul celor care, conform înțelegerilor de la Yalta, au fost repatriați în faimoasa și frumoasa fostă Uniune Sovietică. A căror soartă a fost la rândul ei crudă: gulagul siberian sau plutonul de execuție. Această ultimă cifră trebuie trecută în contul democrației.

F. Ios

Anunț

Organizația Muncitorească Centrală a PNȚCD anunță membrii și simpatizanții săi că joi 31.03.1994, la sediul central din Bdul Carol I, nr. 34, în sala de ședințe din corpul B, va vorbi dl av. Grigore Lăpușanu - membru al Departamentului Juridic al Cercului de Studii PNȚCD, pe tema: "DREPTATEA SOCIALĂ ÎN CONȘTIINȚA PNȚCD".

MĂRTURII DESPRE REZISTENȚA ANTICOMUNISTĂ DIN MUNȚII VRANCEI

Inițiativa de a organiza rezistență armată în Vrancea și lupta împotriva cooperativizării și bolșevizării României, a aparținut în întregime fraților **Paragină, Cristea** și mai ales **Ion**. Ion Paragină absolvise Facultatea de litere și filosofie din București, urmând să-și prezinte teza de licență: „VALOAREA PEDAGOGICĂ A LUI FAT-FRUMOS”. George Călinescu a citit această lucrare apreciind-o în mod deosebit. Angajarea lui Ion Paragină în Rezistență nu i-a mai permis acestuia să-și susțină oficial examenul de licență.

Cristea Paragină, fratele său, era student, încă. În câteva versuri Ion își caracterizează fratele. „Are gene de-mpărat, / Fruntea i-o sărută cerul”.

ION PARAGINĂ: „Atât din studiile făcute, cât și de la cei ce luptaseră în Răsărit, cunoaștem ce înseamnă bolșevismul și ce dezastre antrenează în urma sa ciuma roșie. Când Titu s-a desprins de Moscova, Stalin a trimis în România trupe sovietice prin Unghești și Rani, pe care le-a masat în Banatul românesc. S-a crezut atunci că va fi război. În acest caz alta ar fi fost soarta României, iar influența slavă și bolșevismul rămâneau dincolo de Nistru. Războiul n-a fost izbucnirea unui conflict armat în această parte a Europei, ar fi fost automat marile puteri occidentale împotriva Rusiei. Avea și Stalin consilierii pricepuți care au evaluat cu luciditate riscurile. În schimb, trupele sovietice de ocupație din România, și-au sporit efectivele, prețuind o iminentă intervenție în Iugoslavia. Aceasta era atunci atmosfera politică!”

Find în București, am hotărât împreună cu camaradul meu, **Octavian Voinea**, să organizăm un centru de rezistență în Vrancea, bazat pe spiritul de frondă, anticomunist al vrâncenilor.”

Imediat și necondiționat, s-a alăturat nucleului de partizani condus de frații Paragină și studentul **Valeriu Iorga**, fiul fostului primar din com. Străoane, Neculai Iorga.

VALERIU IORGA: „Doream să răsturnăm guvernul. Ne-am propus să-i răsturnăm pe comunisti, care voiau să strice legile firești ale românilor, tradițiile noastre milenare și pângărea sfânta cruce. Sunt român și vreau să mor român! Mi-am iubit tată și neamul mai mult decât pe mine însumi. Am fost condamnat la 25 ani pușcărie în baza art. 208 cu 209 și «crimă contra ordinii sociale». Mult am mai suferit, dar nu-mi pare rău.”

În primăvara anului 1948, distinsul ofițer de moto-mecanizare, **Mihai Timaru**, se afla deja printre partizani. Îl cunoscuse pe Ion Paragină, (var al soției sale) încă din 1946.

MIHAI TIMARU: „În casa socrului meu, Costică Bandrabur, ne-am întâlnit mai multe persoane: Ion Paragină, **Gheorghe Mălăcescu**, **Toderiță Doaga** (fost primar țărănist), **Vasile Sava** (comerciant), **generalul Vartic**, **colonelul Răduș** și **majorul Făcăoaru** (profesor la Școala Militară de Ofițeri din București). Scopul acestei întruniri era acela de a stabili coordonatele acțiunilor noastre în urma unui consiliu aprofundat, matur și realist.

În permanență am menținut legătura cu anumiți ofițeri, intelectuali și oponenți ai regimului impus de Moscova.”

ION PARAGINĂ: „Am rămas în stare de alertă. Aveam armament, dar nu aveam suficiente muniții pentru a menține o poziție mai multă vreme. Armele și muniția le păstram pentru a ne apăra și a răspunde cu foc în cazul când am fi fost atacați.”

MIHAI TIMARU: „Eram înarmați fiecare cu câte un pistol-mitrălieră de fabricație germană sau românească, fiecare avea la el un pistol «BETTERA», un pistol de buzunar și câte 2-3 grenade.”

ION PARAGINĂ: „Ne-am dat seama că țara încăpută pe mâna sovieticilor trebuia salvată și reprezentată de cineva, indiferent de riscuri.

Un mentor spiritual, al nostru, a fost și preotul **Stefan Marcu**, din Nistorești.

Piați pe ideea anticomunistului vrâncenilor și pe cea de luptă împotriva cooperativizării, ne-am organizat. Aveam legături permanente cu multe localități din Vrancea, prin comandanții noștri teritoriali:

- la Focșani activitatea de rezistență era coordonată de avocatul **Ion Voinea**, **Costin Athanasie** și comerciantul **Octav Pavelescu**.

- în com. Țifești era învățătorul **Gheorghe Mălăcescu**;

- în com. Suraia, era învățătorul **Gheorghe Toma**;

- în com. Bălca (în nodul județului), învățătorul **Ion Diaconu**;

- la Soveja era comandant **Gheorghe Bălan** (avea mare autoritate în regiune), sprijinit de fiul său, **Gheorghita**, student la medicină, care va fi condamnat la moarte și executat;

- la Vidra îl aveam pe învățătorul **Caragăță Costică**.

- Toți erau legionari.
- în satul Burca, lângă Vidra, erau comandanți doi bravi țărâniști: **Tomită** și **Gheorghe Chilian**.

- la Panciu erau **Vasile Sava**, **Ilie Nistor**, **Manole Buhai**, **Balaș Nicolae** și noi, frații **Paragină** (**Cristea**, **Constantin** și **Ion**).

Împreună cu profesorul **Aristide Zdrul** (aromân) și secretarul liceului „Ion Slavici” din Panciu, multe din manifestele noastre. Cu alt cadru didactic, **Gigi Bandrabur** am redactat și răspândit o protest împotriva regimului comunist și a cruzimilor din beciurile securității.”

MIHAI TIMARU: „Ion Buhai era gardian la Jilava prin 1948-49. Cu ajutorul său, șeful nostru, Ion Paragină, cunoștea care sunt arestații aflați acolo. Ion Buhai, atât cât putea, menținea morală deținutului, spunându-le că în țară există grupuri organizate de partizani care luptă împotriva comunistilor.”

VALERIU IORGA: „Oamenii ajunseseră în pragul disperării. Îi sfătuim să nu se înscrie în C.A.P.-uri. Punându-i speranță în noi, ei acceptau să ne ajute. Dacă ai ști cum venea lumea la noi... Cu pâine, cu găscă, cu oaie, cu vin...”

MIHAI TIMARU: „Partizanii erau împotriva unor acțiuni neceutate, căci represaliile salbatice ale comunistilor puteau zădărnici acțiunea noastră, iar în rândul victimelor s-ar fi aflat mulți oameni fără nici o vină.”

VALERIU IORGA: „Supravegheam toate garniturile de tren care transportau petrol, cereale și cereștele spre Rusia, de unde venea lumina aceea chioară și otrăvită cu seceri și ciocane pentru a estima dimensiunea jafului practicat de «tăcutu popoarelor».”

ION PARAGINĂ: „Am redactat împreună cu profesorul **Aristide Zdrul** un anume cod și instrucțiuni pentru cei ce doreau să activeze în sprijinul Rezistenței. Titlul acestei broșuri, pe care am multiplicat-o și difuzat-o, era clar: «MANUALUL HAI DUCULUI».

Cristea Paragină, fratele meu, s-a ocupat de organizarea tinetului. Doream să formăm și să cultivăm cadre tinere care să aibă capacitatea de a continua lupta mai departe, în cazul când noi, inițiatorii Rezistenței am fi fost prinși sau uciși. Cristea avea mai mulți subalterni.

- la liceul «Ion Slavici» din Panciu, era **Nicușor Butnaru**.

- la liceul «Unirea» din Focșani, era **Octavian Fornica**. Acesta coordona un grup numeros de tineri.

- la Tecuci îl avea pe **Gelu Popovici** care conducea tineretul de acolo.

Deseori, Cristea pleca din tabăra aflată în pădure ca să-i controleze pe băieți. Am reușit astfel să constituim o pepinieră de cadre instruite în spirit anticomunist, cu dragoste de neam și de țară.

Precizez încă o dată: printre noi se aflau atât legionari cât și țărâniști, liberali, ofițeri, gospodari și intelectuali neangajați politic până atunci.

Un mocan bătrân, din munții Vrancei, **mos Spulber**, îmi spunea prin 1948: «TATA, DACA NU-I PALIM, AȘTIA (comuniștii) NE STRICA LEGEA ȘI DATINA».

Principalul cantonament a fost organizat în pădurea **Tihăraia**, lângă **Păruș Porcului**, în apropierea schitului **Mosonoaielor**, unde era stăruit monahul **Evgheenie Hulea**. Pădurea **Tihăraia** era mărginită de satele: **Verdea**, **Fitionești**, **Răcoasa**, **Mănăstioara**, **Crucea de Sus** (lângă **Panciu**) și **Străoane**.

ION PARAGINĂ: „Între **Sușita** și **Zăbrauți** a fost locul de bază al nostru.”

„Iarna, fiecare trebuia să se adăpostească pe unde se simte mai în siguranță. Am hotărât astfel, pentru ca în eventualitatea unei trădări, să nu fim prinși împreună. Rămăneau astfel destui care odată scăpați ar fi continuat lupta. **Parintele Filimon Tudose**, care făcea, efectiv, parte din grupul nostru, ne-a oferit găzduire la schitul său, **Brazi**, lângă **Panciu**. Puteam pregăti cantonamentul și în apropierea schitului **Lepsa**. O soluție mai sigură era retragerea în Munții Vrancei pentru iarna 1949-1950.

MIHAI TIMARU: „Aveam legături și cu alte grupuri de partizani: prin inginerul **Pașca Alexandru** din Brașov eram în contact cu «Sumenele negre» de pe **Valea Prahovei**. Doream să întărim legăturile cu partizanii din Munții **Făgăraș**, conduși de neînfrântul **Ion Gavrilă**, poreclit **Mosul**.”

Grupul de partizani, condus de Ion Paragină,

fuseseră împărțiți în două corpuri de luptă: „al bătrânilor” și „al tinerilor”. „Bătrânii”, conduși de **Mălăcescu**, în urma trădării, au fost anihilați în totalitate.

Partizanii aflați în pădure își săpaseră în pământ două borcele bine camuflate și prevăzute cu mai multe țesuri. În cazul unui atac neprevăzut, exista posibilitatea retragerii.

În septembrie 1949, este cooptat în grupul de partizani și căpitanul de artilerie (invalid de război - fără un ochi), **Anghel Nicolae** din **Clipicești**, fiul învățătorului din sat. Nimeni nu bănuia că un ofițer care a luptat în Răsărit putea fi omul securității. Dar așa era. La recomandarea sa au fost introdusi printre partizani doi agenți ai securității. Ei fuseseră prezentați ca fiind foști subalterni ai lui **Anghel** pe frontul de Răsărit.

Cei doi agenți prezentați de Anghel sunt:

1. **USURELU ROMICA** din părțile **Galatului**, era de fapt elev la școala militară de securitate. **Di. Ion Paragină**, la eliberarea sa din închisoare, l-a întâlnit în **Bacău**. Era colonel de securitate și se ocupa de legionari și țărâniști. Trăiește și azi cu o pensie grasă în buzunar. Moscova a fost multumită de zelul său!

2. **VRABIE COSTICĂ**, din părțile **Brăilei**. După ce securitatea, prin acțiunea ticăloasă a acestora, a reușit să anihileze o parte a grupului de partizani, **Anghel** și **Vrabie** au primit dispoziție să se infiltreze și printre partizanii care acționau în munții **Făgărașului**, conduși de **Ion Gavrilă-Ogoranu**, poreclit **Mosul**.

Cele două iude își schimbaseră puțin numele. Acum îi cheama: **Anghelaș** și **Păsarică**. Lui **Gavrilă** nu i-a trebuit mult timp să-i depisteze. I-a „mirosit” și i-a lichidat.

ION PARAGINĂ: „**Vrabie** și **Usurelu** sosiseră în grupul nostru cam cu două săptămâni înaintea acțiunii securității împotriva noastră. Cu două zile înaintea arestării mele și a lui **Timaru**, cineva l-a avertizat pe tatăl meu:

DAȚI DE STIRE CĂ BĂIEȚII SUNT VÂNDUȚI!

Aveam și noi informatorii noștri. Venea securitatea să se intereseze despre mișcările noastre pe la săteni. Acesta venea la noi și ne întreba: - Ce să le mai spunem? - iar noi întorceam cu ajutorul lor, securitatea. Intotdeauna aveam grijă ca știrile să fie contradictorii. Erau informati, în același timp, că suntem în două locuri simultan, la mare distanță unul de celălalt, că suntem ori prea mulți, ori prea puțini, că nu avem armament...”

În aceste condiții securitatea a elaborat un plan de acțiune în urma căruia **Ion Paragină** și **Mihai Timaru** trebuiau strânși într-o capcană și prinși vii.

Usurelu Romica rămăsese în pădure, să-i supravegheze pe cei rămași acolo. Securitatea hotărâse un atac concertat, pe două fronturi, în ziua de **18 octombrie 1949**. Celălalt, **Vrabie**, trebuia să-i însoțească pe **Ion Paragină** și pe **Timaru** la crama lui **Anghel** de la Dealul **Clipiceștilor**. El i-a așteptat la moara lui **Apostoleanu**, în noaptea de **17-18 octombrie 1949**. Crama se afla în apropierea morii, lângă apa **Sușitei**. Aceasta întâlnire fusese stabilită la sugestia lui **Anghel**, care a promis că se va ocupa de aprovizionarea cu muniție a partizanilor.

Dar la crama lui **Anghel** așteptau, destul de bine camuflați în tufișuri, securiști înarmați. În fiecare încăpere a cramei se aflau câte patru securiști. După ce au deschis ușa, **Vrabie** i-a imbrâncit înăuntru pe **Ion Paragină** și pe **Timaru**, zăvorând ușa din exterior. În aceeași clipă o lovitură puternică, aplicată cu un pistol-mitrălieră îl culcă la pământ pe **Paragină**, iar **Timaru** este împușcat în picior. Cei doi au fost legați cu sârma ghimpată. **Ion Paragină** a fost arestat de căpitanul de securitate **WEISS**, din **Barlad**, și dus la anchetă la **Galati**, unde a intrat pe mâna **COLONELULUI MORITZ STRUL** (ZIȘ ȘI MAURICIU). El avea un subaltern, șef de birou - anchetă, **LT. MAJOR GH. PUSCĂS**, o bestie. **Ion Paragină** și **Valeriu Iorga** au aflat de existența unui ofițer de securitate cu numele **Puscăsa**, pensionar, la **Piatra-Neamt**.

VALERIU IORGA: „**Usurelu Romica**, unul din cei trei agenți ai securității, infiltrat în grup, se afla în bordelul tinerilor, atunci când trupele Ministerului de Interne au înconjurat zona. El a încercat să ne doarmeze și să ne atace pentru a ușura prinderea noastră. Am fost mai iute ca el. Deși a scăpat,

reușind să fugă, noi am scos din luptă mai mulți securiști. În momentul acela de confuzie, când dușmanii noștri își adunau răniții și morții, crezând că ne-au lichidat ne-am strecurat afară din bordei printr-o ieșire secretă retrăgându-ne în muni.

Cristea Paragină și **Gheorghita Bălan** plecaseră cu două-trei zile în urmă la părintele **Filimon Tudose**, pentru a pregăti tabăra de iarnă în munți, scăpând și ei.

În schimb, tot grupul bătrânilor, condus de **Mălăcescu**, a fost arestat.”

Cristea Paragină, **Gheorghita Bălan**, **Manoliu**, **Cojocaru**, frații **Brânzaru** vor pregăti marea răscoală din vara anului 1950, care a cuprins toată Vrancea. Zeci de sațe s-au ridicat atunci crezând că vor fi sprijinite în lupta lor de anglo-americani.

În urma unei trădări **Cristea** este secerat de o mitralieră, iar **Gheorghita Bălan** este capturat ceva mai târziu și executat la **Galati**.

Ultimul care a fost prins a fost **Valeriu Iorga**. Va fi condamnat la 25 ani închisoare.

Ion Paragină și **Mihai Timaru** au fost condamnați la închisoare pe viață. Acești ultimi și demni supraviețuitori ai Rezistenței vrâncene au traversat întreg carmarul lagărelor și pușcărilor din România.

ION PARAGINĂ: „După marea răzmeriță din 1950, colonelul de securitate **Moritz Strul** a dat o ordonanță prin care amănța: «Cine nu se predă, va fi ucis fără judecată». În urma acestei ordonanțe au fost uciși mulți oameni nevinovați. Au început să apară spânzurații pe marginea drumurilor, ca-n Evul Mediu. Un tânăr din **Măruja**, venit acasă din pădure, a fost împușcat în fața casei, iar trupul său a fost legat de un cal și târât prin tot satul. Mama sa a fost obligată să-l însoțească, agățată de cal în călită de «MAMA DE BANDIT». Un caz similar este cel al lui **Amărățel**, omorât în satul **Crucea**.”

Sora mea **Florica** a fost arestată pe 22 oct. 1949 și condamnată la doi ani de pușcărie pentru: **NEDEJUTARE DE FRATE!**

Prin 1966-67 am fost supus mai multor anchete și percheziții. Acțiunea era condusă de maiorul de securitate **Bulăreanu**, din **Panciu**. După ce a stat o vreme la **Focșani**, a fost transferat la **S.R.I.**, în **Ploiești**, poate pentru a se pierde urma.”

MIHAI TIMARU:

„După ce am fost arestat, familia mea a fost scoasă în stradă, iar băiatul meu, umilit în public, la școală (după metoda pedagogică a lui **Makarenko**, probabil): «BĂIUTUL BANDITULUI TIMARU NU MERITA SĂ FIE PIONIER».

În 1955, securitatea a propus soției să se despartă de mine prezentându-i o cerere tipizată cu următorul text: **NU DORESC SA MAI FIU SOTIA UNUI BĂNDIT ȘI DUȘMAN AL POPORULUI!** Nevasta mea trebuia doar să semneze, dar a refuzat dându-i afară pe securiști.

Securistul Ciolan (dacă nu și-o fi schimbat numele), care locuiește în **Focșani** a exercitat sicane și presiuni, nemijlocit, asupra familiei mele.”

VALERIU IORGA:

„Eu am fost prins ultimul. Până să fiu găsit, sora mea, **LUCRETIA**, a fost arestată și schingiuată. Mama mea, **Olga**, a fost purtată prin tot satul cu o tablă legată de gât pe care scria: **ACEASTA FEMEIE ESTE MAMA BANDITULUI IORGA!** Autorul acestei ticăloșii este unul **Costache**, pe atunci lt. major de securitate. A devenit apoi ofițer politic la **I.C.M.S. Galati**, unde trăiește și în prezent. Inițial fusese paznic la oi. În 1988 încă mai lucram la **Combinatul siderurgic - Galati**. Aici, era o canalie. **Toma Ștefănescu**, ofițer de securitate, dar și nepot al bunicii mele. Din cauza sicanelor pe care mi le făcea și a intrișilor pe care le-a testat în jurul meu, era să-mi pierd slujba. Noroc de faptul că eram capabil și serios. Acum acest **Toma Ștefănescu** este ofițer la **S.R.I.**.”

ÎN LOC DE EPILOG:

DI. Ion Paragină, conducătorul Rezistenței vrâncene, la eliberarea din închisorile comuniste, a fost nevoit să-și câștige existența ca zilier la **C.A.P.**, deși a absolvit Facultatea de litere și filosofie din București. La **C.A.P.** a lucrat 12 ani, fiind nevoit să execute de multe ori câte trei norme pentru a i se lua în considerare una singură! Această aberație, specifică lagărelor de muncă forțată a dăinuit până la pensionarea sa. Lunar, primește de la **C.A.P.** o pensie de 20 (douăzeci) lei. Această pensie este primită așa, dinainte de 1989! Și a rămas constantă: 20 lei! **Diul Ion Paragină** nu i-a fost restituit nici pământul, rămas moștenire de la tatăl său. În aceeași situație se află și sora sa, **dna Ildi Florica**. Familia **Paragină** are toate actele doveditoare, fiind sustinută și de martori în demersul său pe calea justiției.

Răspunsul **Tribunalului din Panciu**: „Acțiunea **Diui Paragină** este nefondată”.

Mihail-Sorin Găldau

Faliment și chilipir

În timp, blocajul mental îl precede pe cel economic, iar dacă ceea ce a caracterizat din primele zile firmanul Văcăroiu a fost anume blocajul, concluzia pertinentă ne duce către centrul Puterii, acolo unde se coc deciziile de lungă durată. Cu o regularitate de pendul, suspectă cum nu se mai poate, oricărui măsuri împingătoare spre reformă i-a succedat o alta, destinată s-o anuleze pe cea dintâi, într-o temporalizare care a distrus moneda națională, înrăutățind fără precedent viața cetățeanului, instaurând anarhia. Coborând sub nivelul cel mai umil anarhismului, pe umilele, parcă, ale făcătorilor de aur din trecut.

Simbolic, cine spune P.D.S.R., P.U.N.R., P.R.M., pronunță implicit cuvântul *Caritas*, mijlocul tot atât de nerușinat de a vărsa banul săracului în vistieria bogatului, ca și mai

seama incapacității. Mai aproape de adevăr se situează ipoteza unei voințe deliberate, cu întărirea că cei ce nu pot face binele sau dovada de eficiență, când e să săvârșesc răul. Iar în privința acestuia, poziția Puterii e, de la început, fixată: ce a fost a fost, dacă s-a produs răul, s-a produs și gata, n-ai ce mai face, deci să primim înaintea! Înainte stau alegerile. Cele care urmează să sancționeze samavolniciile, jaful, crima.

În optica binară a aceluiași factori care, deocamdată, și-au umplut buzunarele pentru șase-șapte vieți, alegerile anticipate sunt când cel mai mare dezastru - pentru țară, vezi bine! - când inevitabile. Și atunci, dând cu picioarele în toate părțile, asemeni dlui Goe, Partidul Democrației Sociale începe goana după voturi. Cei cărora *Caritasul* le-a sfeterisit ultimul sfânt mai au, totuși, ceva ce le poate fi luat, votul, și ar fi ilogie, în mentalitatea Puterii, să

Scepticul incurabil

vechile spoliieri ale înaintașilor, hoți de pământuri, de case, jefuitori ai muncii altuia. Dintre toate explicațiile oferite de Putere în privința autorizării unei escrocherii, aceea că nu au existat și nu există nici în prezent căi legale de a o împiedica să-și facă firmă și să se desfrăsoare, zugrăvește cu cea mai vie asemănare chipul Puterii, care poate tot ce nu trebuie și nimic din ce este necesar.

Unei mai vaste sau mai restrânse reforme, puterea neocomunistă i-a preferat soluția *Caritasului*, așa că în cubina murdară marii gândaci negri și-au înghăit cu precizia de radar valiza cu bancnote (de câte cinci mi!) retrăgându-se ordonat în găuri. Schimbând, la orice cotă, leii norocos dobândiți, fericiți în cauză aproprie momentului liberalizării valutei, sunt, prin urmare, piatra de vârf a reformei.

Acum, judecând astfel, s-ar părea că ne contrazicem, punând catastrofa economică pe-

nu-i fie trasă omului și cămașa peste cap, câtă vreme cabina de vot, are, la intrare, perdele. Dacă este timp, cineva duce peșcheș, unuia din stâlpii puterii, capul animalului ce-i seamănă leit și i-l înfige în stâlpul porții, indignarea e mare, bine-gânditorii prăbușiri cu beneficii asigurate se revoltă, supun judecătii publice procedeu. Dreptul de a defăima se găsește în patrimoniul lor, e un monopol, indivizibil, moștenit, definitiv. În corpore și individual, dumnezeilor sunt intangibili, deasupra oricărei bănuiele, nu sub lege, ci legea însăși...

Iar ideea că s-ar putea să tremure mâine, ca piftia din care s-a ospătat politicianul Adrian Păunescu, îi face, iată, ne-repetăm, să dea din picioare, în toate părțile. Marunt simptom al atmosferei unor eventuale viitoare alegeri.

Barbu Cioculescu

VIP-urile erei comuniste s-au întâlnit la Fundația culturală română

Vineri 25 martie pe la amiază, Fundația culturală română a lansat cu pompă mare două reviste culturale probasabene, "*Curierul românesc*" și "*Destin românesc*", menite, după cum declara dl acad. Augustin Buzura, să întărească spiritul românesc peste Prut. Nu putem ști care va fi destinul revistelor, dar cariera modernă a fundației dlui Buzura este definitiv consacrată. Evenimentul a întrunit cea mai bună lume intelectuală pe care a putut-o strânge la un loc regimul comunist. Pe de altă parte, dl Buzura ne-a informat cu această ocazie despre "realizările" fundației în promovarea românismului în Balcani și aiurea, în vreme ce dl Surdu ne-a deslăsat urechile cu dulceața graiului moldovenesc, bogat aseasonat cu patriotismul de inspirație vadinistă, iar dl

Moșanu ne-a adus în atenție noutate că trebuie să-i ajutam pe moldoveni. Și că trebuie spus adevărul și altele de felul acesta (!). Nevindecați de naivitate, l-am întrebat pe dl Moșanu dacă are în vedere o colaborare cu Fundația "Memoria", cunoscută pentru activitatea ei în cunoașterea adevărului despre teroarea comunistă. Dl Moșanu, deși vădit deranjat de întrebare, a răspuns politicos, recunoscând că nu prea are habar de Fundația "Memoria". Vădit jenat, dl Buzura a dat pauză de spirit. Pauză de care s-a bucurat toată lumea într-o concordie desăvârșită.

B. Dan

Popularitatea partidului de guvernământ și a dlui Iliescu au scăzut vertiginos

De curând, IRSOP a dat publicității sondajul de opinie "*Simpatii politice actuale în România*". Sondajul a fost solicitat de Fundația Română pentru Democrație. Inițiativa sus-amintitei fundații este laudabilă. În perioada tulbură pe care o traversăm, clarificările se impun. Ceea ce ne surprinde însă este procentul de 23%, (rezultat din sondaj) pe care l-ar avea potrivit IRSOP-ului PDSR în cazul alegerilor parlamentare. Și aceasta pentru că în conformitate cu un alt sondaj, de această dată netrucat, comandat chiar de PDSR - care a dorit însă ca demersul respectiv să rămână secret, partidul de guvernământ se bucura, în luna februarie, de simpatia alegătorilor doar în proporție de 7%.

Sigur, declinul partidului de guvernământ a început de mai mult timp.

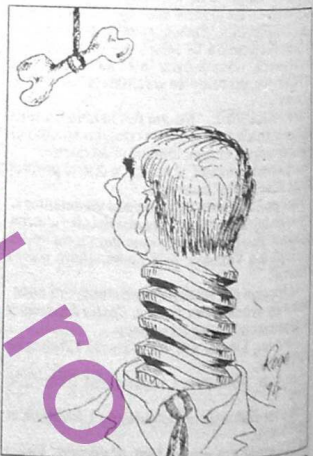
Scăderea la o cotă de popularitate alarmantă a PDSR-ului l-a determinat pe dl Iliescu, cu câțiva timp în urmă, să înceapă racolarea în rândurile formațiunii majoritare a tuturor persoanelor ce dețin posturi importante în România. Domnia sa speră ca prin pedeserizarea capilor - acest aspect este deosebit de delicat pentru dl Iliescu, relația cu aceștia fiind dominată de interese pecuniare și nu de afinități ideologice, dată fiind lipsa oricărei baze politice a PDSR - să-și recâștige popularitatea. Dar singurul instrument ce poate fi folosit față de populația deja în mare măsură conștientă, rămâne santajul. Acesta este folosit de PDSR la scară națională. Sunt din ce în ce mai multe cazurile în care

Cronica TV în calea... nitării

Puține la număr sunt emisiunile T.V. pe care, te faci luntre și punte, ca să le vezi. Și dacă le vezi și la compari cu viața, cu realitățile ei, nu se poate să nu constăți că sunt filmate cu grijă, să nu supere, să nu dea "insomnii"... românului! Că nici "insomniile românului" nu-i tulbură somnul primarului general al Capitalei, dl Crin Halacu. S-a văzut într-o emisiune recentă, că s-a deprins de acum cu cetățeni care "solicita de la primărie, lucruri pe care trebuie să le caute în altă parte!". Că "s-a deprins", se vede, domnia sa, punând ceva cărnita și făcuțe pe chipul omului pe care l-am votat cu încredere și speranță. Că legile care ar trebui să dea putere aleșilor CDR sunt mereu boicotate și amânate, în numele crenguței cu trei trandafiri, o știm cu toții, o simțim pe pielea noastră. Și înțelegem. Ce n-am înțeles și ne-am putut explica, în dialogul, cu pricepere condus de dl Radu Nicolau, au fost îngâmfarea, aroganța și "superioritatea" dlui primar, cu care ne trata "de sus". Și asta nu mai ține nici de legea bugetului nici de boicotarea CDR! • La SOTI se trage semnalul de alarmă: viața sindicalistului Vasile Baigic, din Oradea, aflat de aproape două luni în greva foamei este în pericol. Și nu vrea să renunțe: luptă cu prețul sacrificiului suprem, împotriva "condițiilor" create sănătății unui popor întreg, de autorul faimoasei "alimentații raționale" de pe vremea lui Ceaușescu: fostul și actualul ministru al sănătății, Iulian Mincu. • La emisiunea "Medicina pentru toți" ni se vorbește despre pericolul abuzului de medicamente. Mai mare hazul! De parcă am avea cu ce le cumpăra, chiar beneficiind de "grija" aceluiași ministru, care a redus la jumătate numărul medicamentelor compensate. Dacă vrei să te umpli de jale e suficient să deschizi ușa unei farmacii să vezi chipul și lacrimile bătrânilor care scotocesc în punga goală, după ultimul bănuț, să-și poată cumpăra dipiridamolul și propranololul, pentru care au stat ore în șir la rând, pe la cabinetele medicale, să obțină o rețetă compensată. • Nemaiputând suporta "realitățile" vieții noastre, în care idealurile lui decembrie 1989 sunt ucise temeinic zi de zi, revoluționarul Gheorghe Gavrilescu, președintele Grupului independent pentru Democrație și membru al Alianței Civice, s-a spânzurat. La TVR, "actualitățile" au rămas în ceață. N-au suflat un cuvânt despre această palmă trasă peste obrazul puterii trandafirii. Și acest om a strigat printre primii la Brașov în 1987 "jos comunismul!" și acest om a participat la București în 25 dec. '89 la primul miting și marș împotriva lui Iliescu. "Numai împreună vom învinge! Jos comunismul!" au fost ultimele lui cuvinte pe care ni le-a lăsat drept testament, într-o scrisoare adresată Alianței Civice. Privesc tragica fotografie în COTIDIANUL: pe pieptul eroului pornit pe drumul lui Călin Nemes, o caricatură a ales-realesului, rupând petalele unei margarete... "mă iubeste, nu mă iubeste"... Reporterita de curte, Rodica Beceleanu, ține morțiș să ni-l mai aducă o dată pe micul ecran, să nu uităm prea repede vizita de lucru plină de succese și "idei" culese în drumeția din Răsăritul extrem. Drumeție cu care ne-am mândrit seară de seară la actualități, la

reîntoarcerea pe aeroport, și, iată, acum și "de luni până luni". Și o s-o ținem așa "de cart până marte" sau până o mai măsline pe creștet", cum i-a spus firitisitor, de ziua domniei sale! • "insomnii" și românilor ce și-l primăvara spinarea noastră, a fost puțin până în Egipt, să salute Sfînxul și să dea mâna cu crocodilii de pe Nil, însuși președintele statului, dl Oliviu Gherman, cu o delegație restrânsă, din care făceau parte cantărețul de Butimanu și senatorul de Plumbuita. Să aibă cine le binecuvântează zborul. Dus întors! Că Doamne ferește, zborul mai poți și tu atâtea catastrofe aeriene!... Dar domniile lor s-au întors cu bine și cu niște covoare persane, dăruite în chip de stimă și prețuire, către gazde. Și cine credeți că-i aștepta la Otopeni? Echipa de filmare a actualităților, de am aflat din gură dlui Gherman că "toți membrii delegației au cântat uniform... în interesele naționale!". Or fi cântat pe glasul al nouălea, zic eu, gândindu-mă la senatorul în sutană! • Având grijă să nu-l tragi "corentul", că la Otopeni e "dășchin" vraise, președintele Ilici Iliescu și-a "incropt" un platu de primire în curtea Palatului Cotroceni. Unde l-a primit și Președintele Suleyman Demirel, cei doi conducători de stat înțelegându-se minunat, în limbajul comun al inginerilor de ape. Vizita, mediatizată cât cuprinde, ne-a prilejuit, ca prin intermediul micului ecran să "participăm" la fel de fel de întâlniri, la inaugurarea Băncii române-turce, depuneri de coroane, cocktailuri, ședințe solemne, mă rog, tot tacamul obișnuit între persoane de rang înalt! Depunerea de coroane de la mormântul eroului necunoscut a fost ilustrată (scăpând montajului!) cu un panoramic generos, care pornind de pe prim-planul unor flori, s-a ridicat "simbolic" până a dat de arcadele de granit roșu ale mausoleului "eroilor clasei muncitoare" care au luptat pentru "idealurile perene" ale comunismului! O mică "piedică în calea uitării"! Chiar așa! Să nu ne uităm trecutul dacă vrem să nu fim obligați să rețrăim! Gheorghe Gavrilescu ne-a lăsat cu limba de moarte: "JOS COMUNISMUL!"

Rodica Rarău

dacă nu te declari de partea coaliției guvernamentale risți să-ți pierzi serviciul, și aceasta chiar dacă ești simplu muncitor sau funcionar. Dl Iliescu însă nu pare a fi convins că o casă nu se poate ridica începând cu acoperișul și silind temelilele să se

construiască singure. Totuși procentul de 7% spune multe chiar dacă nu spune totul despre fundamental PDSR-ului și dacă pe deplin dovada oportunismului și politicianismului celor care l-au creat și care-l compun.

Ovidiu Pătrășcanu

Un proiect de lege năstrușnic și foarte dubios

Un grup de deputați PRM, PUNR, PSDR și PSM, în frunte cu dl Dan Cristian Popovici din PRM, au inițiat un proiect de lege privind înființarea societății naționale a Proprietății Publice Agricole. Același domn ing. Popovici este Președinte al Comisiei pentru Agricultură a Camerei Deputaților. Comisia a întocmit un raport prin care se aduce modificări proiectului de lege menționat. Nu este cazul să analizăm comparativ pe articole și alineate, legea și raportul, dar merită să le reliefăm câteva aspecte negative. Mai întâi izbește neclaritatea noțiunilor vehiculate. Astfel, prin proiectul de lege se înființează Societatea Națională a Proprietății Publice Agricole, dar Comisia pentru Agricultură cere o Agenție Națională a Proprietății Publice Funciare. Probabil că pe parcurs autorii s-au lămurit că societățile se înființează în baza Legii 15/90 și atunci nu mai era nevoie de o nouă lege, pe când Agențiile se înființează în temeiul unei legi ce reglementează activitatea acestora. Mai curios e că plămuitorii și raportorii legii nu au nuanțat corect diferența între proprietate agricolă, care se referă la sfera noțiunii ca atare și proprietatea funciară, care cuprinde terenurile de orice fel, indiferent de destinație sau proprietar. La fel încurcâu lucrurile și când e vorba de proprietate, notificând că societățile comerciale au proprietate publică de stat! Dar proprietate publică de stat este o șosea sau o piață etc., de care se poate folosi orice cetățean, pe când proprietate privată de stat este, de exemplu, un lan de grâu, sau o vie, care este numai a celor ce o au în posesie, nu a tuturor cetățenilor cum este șoseaua.

Deci proiectul de lege se referă la Agenția Națională a Proprietății Private de Stat. (A se vedea Legea 18/1991 art.1-7). Acum, după clarificarea noțiunilor, să vedem ce cuprind proiectul de lege și amendamentele aduse de către comisia de agricultură.

Ambele vor o supersocietate sau o agenție paralelă cu Ministerul

Agriculturii, condusă de un ministru, care ar determina inevitabil un centralism excesiv al agriculturii de stat. Este curios că în loc să se mai reducă birocrăția existentă din Departamentul Agriculturii de Stat, așa cum s-a angajat guvernul prin Memorandumul FMI, se urmărește mărirea numărului de funcționari ministeriali!

Năstrușnicia ajunge la culme în art.1 al.2 din proiect în care se afirmă sus și tare: "mijloacele de exploatare a pământului și cele necesare pentru îmbunătățiri funciare: construcții, mașini, utilaje etc. se vând prin licitație publică". Să fie o scapare, o rea intenție? Greu de spus. Cert este că fără aceste mijloace, cel mai fertil teren al țării ar rămâne pârloagă. E posibil ca născăva afaceriști în devenire să dorească să pună mâna pe mașinile agricole, ca apoi să arendeze teren sau să le folosească la prețuri exorbitante pe pământul altora. În art.3 din text sau 5 din amendamente se stipulează preluarea averii societăților comerciale existente în termen de 90 zile. Aceasta ar provoca:

a) perturbarea muncilor agricole de primăvară, în loc să se recupereze lucrările nerealizate în campania de toamnă.

b) S-ar reține o armată de specialiști și cadre de conducere de la treburile lor curente în plină campanie fiind obligați să presteze inutile activități de inventariere datorită predării-preluării bunurilor societăților comerciale, de către super societatea nou înființată.

c) S-ar crea posibilități de sustragere a unor bunuri de către actualii gestionari în timpul predărilor.

Prin art.5 din proiect se mai vrea legiferarea unei linii de credit cu o dobândă de 3% pentru societatea nou înființată. Trebuie să fie cineva cu puțin tupeu să pretindă o linie de credit cu dobândă de 3% pentru cheltuieli ineficiente și necesare.

Prin amendamente Comisia de Agricultură vrea în plus:

- extinderea subordonării și a

Academiei de Științe Agricole și Silvice, a institutelor și stațiilor de cercetare, regiilor autonome agricole sau silvice.

- buget propriu. Nici în epoca de aur agricultura de stat n-a visat atât de departe.

Întreaga încercare de legiferare a acestor anomalii e subredă și superficială, totuși e necesar ca opinia publică să vegheze.

Adoptarea unei astfel de legi ar avea același efect ca Legea 18/90 a fondului funciar, de data aceasta asupra celui mai bogat pământ cu fonduri fixe mai mari de 1,45 ori față de cum au avut toate fostele CAP-uri.

E clar. În actualul haos unii vor funcții înalte, alții vor să "opereze" ca în cazul comisiilor de lichidare ale CAP-urilor.

Ce trebuie de fapt făcut cu agricultura de stat?

1) Accordarea dreptului de proprietate pentru cca 531 526 ha teren ce aparține de drept celor cca 176 000 acționari, cărora li se cuvine și o cotă parte din celelalte bunuri ale societăților comerciale din care

a făcut parte terenul. Pământul se va acorda după organizarea teritoriului. Restituirea va trebui realizată în așa fel încât din primul an să se poată obține sporuri de producție.

2) Modul de exploatare să fie la alegerea proprietarilor.

3) Unitățile care vor rămâne ca proprietăți ale statului, vor trebui să îndeplinească și funcții sociale și de complementaritate a agriculturii țărănești și pentru progresul tehnic și economic al acestuia, astfel:

- să asigure controlul și protecția semințelor de mare productivitate, material săditor și rase de animale de elită.

- să constituie modele de organizare și aplicare a tehnologiilor moderne, eficiente economic.

- să asigure cercetarea și experimentarea necesară dezvoltării rentabile a agriculturii precum și instruirea practică în școlile rurale și în celelalte cu specialitate agricolă.

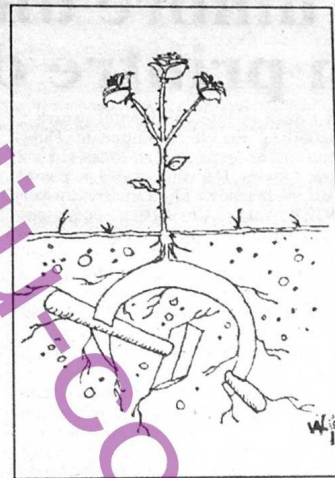
- să contribuie în largă măsură cu materii prime pentru industrializare și produse pentru export.

În vederea aplicării corecte a celor de mai sus sunt necesare studii pe variante, cu avantaje-dezavantaje și concluzii, elaborate de către institutul de organizarea teritoriului în colaborare cu cel de economie agrară, din cadrul ASAS, punându-se la dispoziția Parlamentului și publicului date și soluții reale privind viitorul și eficacitatea agriculturii de stat restructurată.

Este inadmisibil să se repete și cu agricultura de stat degingolada, dezmățul și enormele pagube făcute agriculturii țărănești prin aplicarea Legii 18/91.

Proiectul de lege privind înființarea Societății Naționale a Proprietății Publice Agricole și amendamentele aduse de Comisia Agricolă a Camerei este superficial, tendențios, un simulacru ce nu trebuie să devină lege.

ing. N. Marincus

La Căteasca, abuzul și neomenia sunt la ele acasă

Joi 24 martie, l-am însoțit pe dl Dan Drăghici, președintele sindicatului ȋranilor "Propaci", în comuna Căteasca. Anunțați că aici va avea loc o întrunire a mai multor membri ai sindicatului din localitate și din satele și comunele învecinate odată ajunși acolo, am făcut o vizită mai întâi la primărie, unde am fost primiți de dnii Ion Alexe și Gh. Stoicescu, respectiv primarul și viceprimarul comunei. Aceștia ne-au pus la dispoziție cu amabilitate o serie de date. Astfel, comuna numără 4500 de locuitori, cărora le vor fi atribuite 3815 ha. S-au eliberat 629 de titluri de proprietate și urmează să se mai elibereze încă 100. În legătură cu pământurile sunt pe rol numai 8 procese. Membrii asociației rezultate din fostul CAP posedă cu titlu titluri de proprietate. Toate bune și frumoase până am atins chestiunea pășunilor și a pădurii. Aici domnii diriguitori ai treburilor comunei ne-au năucit de tot, neputând să ne dea nici o relație despre proveniența acestor terenuri întrucât evidența cadastrală pe

care o au ei la dispoziție datează din anul 1950. Deci trebuia să tragem concluzia că oamenii nu-și pot revendica pământurile decât pe baza vechilor titluri de proprietate, dacă le mai au.

În fine, am plecat către căminul cultural unde urma să se țină întrunirea. Imediat ce am ieșit din curtea primăriei (dl primar Alexe a plecat singur în mare viteză cu mașina-i proprie), am văzut că apar oameni care până atunci se ținuseră departe de noi. Unii ne-au spus câte ceva pe drum, dar abia la întrunire ne-am putut duce.

Pentru că situația în zonă era foarte tensionată - mai cu seamă în comuna Ștefănești - sindicatul luase hotărârea să se întrunească numai câte 3 delegați din fiecare sat. S-a preîntâmpinat astfel o adunare care ar fi putut degenera. Am aflat că lucrurile stau cu totul altfel decât spuneau cei de la primărie. Există peste 1500 de hectare mai mult decât sunt revendicate, deci pământ ar fi în dejuns. Cu toate acestea, improprietăririle se fac

de cele mai multe ori pe alte amplasamente decât pe cele care ar veni de drept. Situația islazurilor este un adevărat scandal, fiind invadate de tot felul de învârtiți. Procesele pentru pământ sunt foarte numeroase; de altfel județul Argeș se află pe primul loc pe țară în această privință. Mare parte din bunurile mobile ale fostelor CAP-uri au fost date pe sub mână vechilor potențai.

Inginerul Lăcea, directorul Agromecului, a devenit aproape personaj de legendă care se înfruptă după pofa inimii din ce teren vrea. Și toate acestea sub privirile îngăduitoare ale primarului Alexe, om moale și prost gospodar. De altfel, se pare că adevăratul șef este viceprimarul Gh. Stoicescu. Cât despre primarul din Ștefănești, Birta, toată lumea îl consideră un escroc. El și-a însușit abuziv 22 ha de teren!

Iar primarul din comuna Bogați, Valeriu Dumitru Nițu, este un bețiv care a ajuns de răsul copiilor. Vârful administrației, prefectul de Argeș, Victor Nițu, tronează

peste toată această harababură, sfidând plângerile oamenilor. Se pare că împotriva sa s-a strâns cea mai multă mânie din tot județul.

În altă ordine de idei, cei care au înfundat puscăriile pentru că s-au opus colectivizării sunt nevoiți să asiste cum pe fostele lor pământuri sunt improprietărit venetici și acaparatorii.

Cele mai mari ofuri, însă, la ora actuală, sunt deposedarea obștii de islazuri și improprietărit agricol care nu va fi nici pe departe ușor de plătit, un simulacru de înconștiență unii parlamentari.

Dl președinte Drăghici a ținut să ne spună la plecare că cea mai mare sursă de ceartă în viitor este incorectă completare a formularelor titlurilor de proprietate pentru faptul că nu sunt specificate vecinătățile terenurilor, ceea ce va duce la certuri foarte mari între oameni.

Dan Bănică

INTERPELARE

adresată domnului prim-ministru Nicolae Văcăroiu

La ultimele dumneavoastră conferințe de presă ați declarat răsplăt în fața națiunii întregi: "Am reușit stoparea declinului economic și chiar o creștere a producției industriale și agricole și a productivității muncii".

În același timp, din chiar datele statistice oficiale și din constatările pe viu ale populației rezultă:

- salariul mediu real a scăzut;
- șomajul a crescut;
- nivelul mediu de trai a scăzut;
- investițiile continuă curba descendentă;
- decapitalizarea întreprinderilor continuă;
- cheltuielile bugetare conform datelor oficiale nu au fost depășite;
- producția pe stoc, conform propriilor dumneavoastră afirmații nu a crescut;
- nivelul de desfășurare a bunurilor către populație și al serviciilor a scăzut;

• situația plăților la extern față de perioada de referință nu a suferit modificări semnificative.

Vă rog deci, pentru eliminarea acestor inadvergențe, să-mi răspundeți: unde se regăsește plusul de producție realizat?

În cazul în care inadvergențele semnalate se dovedesc întemeiate, afirmațiile dumneavoastră răpesc orice speranță populației țării, pentru că un guvern care nici măcar nu recunoaște existența și persistența crizei, nu are cum s-o înlătura.

Vă rog deci, în cazul în care nu puteți răspunde satisfăcător la întrebarea pusă, să faceți cuvenită rectificare în spiritul adevărului și al transparenței și să încercați să găsiți căile de redresare a economiei, plecând de la recunoașterea situației reale.

Senator de Cluj
Matei Boilă

Domnule președinte, Stimați colegi,

Din activitatea desfășurată în teritoriu am reținut sesizări ale oamenilor, a opiniei publice, vizavi de foarte multe stări, unele satisfăcătoare, altele grave din teritoriu.

Am înțeles că acum două săptămâni, domnul prim-ministru Nicolae Văcăroiu a făcut un fel de dare de seamă asupra guvernării dumnealui în fața reprezentanților presei, radioului și televiziunii. Invocând dispozițiunile articolului 101 și 108 din Constituție, arăt că Guvernul, în calitate de putere administrativă, executivă, are obligația de a da seamă - este bine că o face și în fața presei, dar are obligație legală, constituțională de a da seamă în fața Parlamentului asupra realităților decurgând din operațiunea de guvernare.

Această îndatorire constituțională nu a fost îndeplinită până în ziua de astăzi decât în mod indirect.

Obligația despre care vorbeam este

de a da un fel de dare de seamă despre starea națiunii, așa cum se face în țările democratice.

De aceea, eu înainte chiar și o cerere scrisă Birourilor permanente ale celor două Camere, prin care solicit ca la răstimp de cel târziu până la data de 1 aprilie să se prezinte în fața Camerelor reunite ale Parlamentului pentru a prezenta o dare de seamă asupra realităților, în toate aspectele, ale vieții social-politice, economice, culturale, românești, pe perioada de un an a jumătate de guvernare.

Prin urmare, v-aș ruga domnule președinte să primiți această cerere pe care personal o depun și sesizez în acest sens Birourile permanente ale celor două Camere.

Deputat PNTCD
Gavril Dejeu

Lumini și umbre din Senatul României

Slalom printre diverse "capete"

Gluma pusă la cale de studenții din TUNTCĐ (Tineretul Universitar Național Țărănesc Creștin Democrat) care, luni seara, după ce au străbătut Bulevardul Magheru de la Universitate până la Eva, s-au oprit la vila lui Adrian Păunescu de pe Dionisie Lupu unde au pârilit și atârnat de un pom un cap de porc, scandând lozinci "haioase", demne de "marele bard" al lui Nicolae Ceaușescu, i-a băgat "în boală" pe "onorabilul" senator și familia sa.

"Onorabilul" este o persoană deosebit de fricoasă. Cred că frica sa este direct proporțională cu o anumită parte mai proeminentă a "eului" său. Dacă va aduceți aminte, vă spuneam că în dimineața zilei de 22 decembrie, Gelu Voican Voiculescu a avut "genială" idee

să-l ducă la Intercontinental pentru a "mobiliza" masele revoluționare. După îndelungi discuții, Adrian Păunescu s-a lăsat convins. Dar când să-lasă pe poartă s-au auzit câteva împușcături dinspre INTER. Atunci, Adrian Păunescu i-a spus fiului său Andrei: "Du-te tu și vezi ce-i pe acolo și-apoi vii să mă iei și pe mine." Pe 24 martie a.c. vila "bardului" era apărută, ca o cetate asediată, de vreo 5-6 miștici, pardon, poliști și alți 3-4 civili "cu ochi albaștri", sau poate mai mulți. Ce-o fi în sufletul "bardului", vom trăi și vom vedea!

În cadrul audierilor de săptămâna aceasta, din Comisia 22 decembrie, am avut plăcerea să-l audiem și pe "delfin", alias Nicușor Ceaușescu. "Gagiul" a fost foarte dezinvolt și ne-a spus o mulțime de

"poante", care nu cred că le-a învățat de la cântărețea de operetă, Daniela Vlădescu. Spre exemplu, referindu-se la agricultură, căreia răposatul său tată îi acorda, după cum bine știți, atâta atenție, ne-a spus textual: "Problema cu agricultura era comică pentru mine". Oare pentru bieții țărani, care trudeau pe la CAP-uri și IAS-uri și aveau rația de pâine de 250 de grame pe zi și cărora Venerica Pătru, știți dumneavoastră cine a fost, le spunea că vrea să audă cum "le bate grăul în geam", tot comică era situația?

În general, toți audiații noștri declară sus și tare că nu s-au știu nimic despre nici una din problemele esențiale pe care vrem să le lămurim. Dar într-o discuție de 4-5 ore, este imposibil ca fiecare să nu "scape"

câte ceva. Și punând aceste "scăpări" cap la cap, uite așa iese adevărul.

P.S. Am uitat să-l întreb pe "Delfin" cum s-a mușamalizat povestea cu fata pe care a lovit-o cu mașina la Statutul Aviatorilor acum vreo 15 ani, de ajunsese sandalele bietei fete, care a murit pe loc, pe soclul statuii. Că eu am uitat, se poate, deoarece faptele nu au legătură cu evenimentele din decembrie. Sau poate nu? Ba chiar sunt sigur că nu! Dar cum se face că a uitat și justiția să facă lumină în acest caz, de se plimbi "Delfinul" bine mersi pe strada Dumneavoastră cum vă explicați această omisiune a "bunei" noastre justiții?

Senator PNTCD de Valcea
Șerban Săndulescu

INTERPELARE

adresată domnului VIOREL HREBENCIUC - SECRETAR GENERAL AL GUVERNULUI de către domnul deputat BARBU PIȚIGOI

În cursul lunii februarie a.c. am cerut Guvernului, printr-o interpelare făcută de la acest microfon, ca prin organele sale abilitate, să deschidă o anchetă care să lămurească situația creată în Comuna Nucșoara, județul Argeș, unde un număr de 30 de persoane au cerut restituirea terenurilor confiscate.

Aceste persoane care intră în excepțiile prevăzute de Decretul Lege nr. 118/1990, au cerut restituirea terenurilor confiscate ca urmare a unor activități anticomuniste desfășurate în anii dictaturii. Terenurile solicitate, aparținând - cu acte doveditoare - foștilor deținuți politici, se află în perimetrul comunei Nucșoara, județul Argeș.

A fost încălcată grav Legea nr. 18/1991 prin neacordarea titlului de proprietate asupra terenurilor celor ce au acte doveditoare arată că au fost proprietari sau sunt moștenitori ai deținătorilor de titluri de proprietate. Această încălcare a legii nu poate fi motivată de faptul că deținuții actuali ar putea rămâne fără pământ dacă acesta ar reveni deținătorilor de drept care au avut pământ confiscat.

Suprafețele de pământ confiscate le-au fost atribuite deținătorilor actuali printr-un simplu proces-verbal (care se află la Primăria Comunei Nucșoara) prin care se arată că aceștia renunță la proprietățile lor dintr-o comună alăturată - Slatina - (unde a fost înființat un IAS) și preiau terenurile confiscate (de calitate superioară). Decă acești cetățeni își pot relua, la rândul lor, proprietățile avute sau pot deveni acționari la IAS Slatina.

Neregulile arătate mai sus au fost subliniate și demonstrate cu referință la legislația actuală în interpelarea mea din feb. a.c. la care însă nu am primit răspuns deși ceream să fiu informat - în scris - asupra celor semnalate până la 28.II.1994.

Cum celor peste 30 de foști deținuți politici nu li s-au repartizat nici măcar minimum un pogan 5000 mp așa cum prevede legea 18/91, fiind toți trecuți acționari la IAS Slatina, și cum demersurile făcute la Prefectura jud. Argeș și la autorități superioare au rămas fără efect, inclusiv răspunsul la interpelarea mea din feb. a.c., revin și solicit răspuns în problemă sus arătată până la 15.IV.1994.

Interpelare adresată

Agenciei Naționale de Privatizare, Fondului Proprietății de Stat, Fondului Proprietății Private

Perioada, sperăm încheiată, la 22 decembrie 1989, s-a caracterizat, printre altele și printr-o corupție fără precedent a societății civile românești de către puterea politică

reacționară și ticăloasă.

Mă refer aici la acordarea de privilegii numai celor docili și suferiți puteri sau celor care dețineau efectiv puterea la diferite nivele.

Un sistem feudal în suzeran care era statul totalitar în fața Ceaușescu și care acorda feude în folosință vasalilor.

Speram ca Moș Nicolae și Moș Crăciun să facă cadou poporului român daruri pe măsura pretențiilor democratice pe care le trimbatim cu toții.

Dar în locul acestor Moși a venit tot Moș Gerilă, creația lui Stalin, Pauker, Gheorghiu-Dej, Ceaușescu și alți "părinți", "Carpați" sau "titani", și au adus daruri numai pentru reprezentanții partidelor de guvernământ. Li s-a împărțit un număr de peste zece mii de posturi de reprezentanți ai fondului proprietății de stat în societățile comerciale cu capital de stat, posturi în care vor fi recompensați cu sute de mii de lei pe lună, dreptul de a numi directori (circa 18 000) și dreptul de a cumpăra cu extraordinare

facilități părți importante din capitalul pe care ar trebui să-l administreze. Lupi administratori la stăna de oi a statului.

Parlamentarii puterii au avut grijă să-și apropie câte una, două sau chiar trei astfel de feude. Și nu oricare. Ci dintre cele mai profitabile. La fel activiștii din teritoriu ai partidelor aflate la putere ori care sprijină puterea.

Pe ici pe colo, pentru astupare de gură, se pare că au mai dat un os și Opoziției. Mai puțin celei care se numește Convenția Democratică din România.

Totul într-un mare secret.

Listele la județe fiind întocmite de prefecti și parlamentari ai partidelor care sprijină guvernul.

La fel s-a întâmplat și cu reprezentanții Fondurilor Proprietății Private în societățile comerciale cu capital de stat. Aici viora întâi o deține Partidul Democrat.

Se pare că cele două fronturi sunt pe cale să realizeze din nou un front comun la nivelul

intereselor de partid și în detrimentul major al interesului național.

Cerem celor în drept să prezinte Senatului toate listele cu nou numiți reprezentanți în societățile comerciale cu capital de stat.

De asemenea, solicităm tuturor parlamentarilor implicați să se retragă onorabil pentru a nu transforma o afacere într-o afacere necurată.

Și asta cu atât mai mult cu cât pe ordinea de zi a Senatului se află Proiectul de lege privind statutul deputaților și al senatorilor, adoptat deja de Camera Deputaților, care la cap. II "Incompatibilități", art. 6 și art. 7, prevede că parlamentarii nu pot îndeplini, printre altele, funcțiile: "...de împuterniciri mandatați să reprezinte interesele capitalului de stat, de membri ai consiliilor de administrație ale fondurilor proprietății de stat și private..."

Senator PNTCD,
Voicu Glodanu

Camera Deputaților

Comisia pentru industrii și servicii Biroul Permanent al Camerei Deputaților Dlui Președinte Adrian Năstase

Comisia pentru industrii și servicii a fost informată verbal, în ziua de 2 martie 1994, de către dl Medar Pantelimon, director executiv al FPS, despre criteriile legale și transparența acestora pentru desemnarea reprezentanților în Adunările generale și Consiliile de administrație și supune atenției dv următoarele:

Cerem Biroului Permanent să atenționeze FPS, care se află în subordinea Parlamentului, asupra modului necorespunzător în care s-au stabilit reprezentanții în AGA și Consiliile de administrație și să se recomande respectarea criteriilor de competență în numirea acestor reprezentanți.

Facem acest demers întrucât suntem

informați că în Consiliile de administrație nu sunt numiți numai specialiști în domeniul respectiv, ci și specialiști în alte domenii de activitate sau nespecialiști.

Propunem, de asemenea, să fie atenționat și guvernul, care să avertizeze prefectii ce au fost implicați în aceste numiri, asupra obligației lor de a respecta competența drept criteriu și nu alte criterii subiective.

Solicităm să se recomande FPS revocarea în termen de 1 lună a acestor reprezentanți care nu corespund criteriului de competență și nu sunt specialiști în domeniul respectiv. În acest sens, în fiecare județ, FPS să consulte și să pună la dispoziția parlamentarilor listele cu numirile în Adunarea Generală a Acționarilor și în

Consiliul de Administrație.

Menționăm că modul concret în care se aplică aceste numiri în unitățile din industrie și servicii, conform regulamentului, intră în

sfera de activitate a comisiei noastre.

Președinte, Mihai Păraluță
Secretar, Barbu Pitigoi

Numirile făcute de ANP sunt "confidențiale" chiar și pentru (unii) parlamentari!

Săptămâna trecută, un distins coleg din Camera Deputaților m-a criticat pentru perseverența cu care susțin o idee de principiu care ar trebui să ne fie dragă nouă, tuturor.

Este vorba de o idee care caracterizează însăși noțiunea de democrație, aceea formă de conviețuire socială la care s-a putut participa toți membrii societății, în mod egal și în luarea la cunoștință a tuturor actelor, deciziilor și hotărârilor care interesează opinia publică.

Distinsul meu coleg, de care aminteam mai sus, mi-a reproșat că de la această tribună, citez: "pun mereu placa prin care solicit ANP să pună la dispoziția parlamentarilor listele cu numirile reprezentanților FPS în AGA și C.A. din S.C. cu capital majoritar de stat", am încheiat citatul.

Referirea distinsului coleg se extinde și la insistențele mele de a se respecta prevederile legale, referitoare la dreptul de informare a deputatului, așa cum este el prevăzut în Constituția României și în Regulamentul Camerei Deputaților, votat de noi toți, inclusiv de colegul amintit.

De altfel, solicitările mele, căci au fost repetate de mai multe ori, nu fost însușite de plenum Comisiei pentru industrii și servicii, de Biroul Permanent al Camerei Deputaților, precum și de opinia publică, fiind oglinidite în mass-media.

ANP refuză în continuare să dea curs cererilor noastre și să permită transparența în activitatea sa, care conform legii trebuie să fie publică.

Cine are interes ca activitatea ANP să se

desfășoare pe ascuns? Și cui folosește această activitate opacă?

Într-o discuție recentă, purtată cu președintele ANP, acesta m-a informat că nu este obligat să dea informațiile cerute, iar unul dintre directorii executivi ai FPS, căruia i-am cerut relații asupra numirilor făcute de acest fond în AGA și C.A. mi-a răspuns că activitatea sa are caracter confidențial!

Față de cine? Față de parlamentari?

Oare domniile lor nu au înțeles că ANP este subordonat Parlamentului? Perseverența dedicată aflării adevărului, și pentru respectarea legilor de către toți cetățenii țării, indiferent de poziția lor în societate, poate fi pentru distinsul meu coleg o "placă" a căruia repetată folosire s-ar putea să-l deranjeze.

O fi având domnia sa motive pentru care sunetul "plăcii" îi zgărie urechea. Dar pentru aflarea adevărului, orice insistență, orice repetare, nu sunt niciodată supărătoare, în afara celor care sunt, folosite dintr-un motiv sau altul, pentru ascunderea lui. Trebuie distrusă orice structură care se opune respectării legilor și desfășurării în ascuns, de activități care prin natura lor se cer, se impun, a fi publice, transparente.

Ascunderea adevărului și nerespectarea legilor reprezintă o permanentă amenințare pentru noi.

BARBU PITIGOI,
DEPUTAT PNTCD

Mircea Vlad

SOCIETATEA COMERCIALĂ "DIVERTEX" SA PITEȘTI
Str. Tudor Vladimirescu nr. 113

271/11.02.1994
21/18.02.94 F.P.S. ARGES

Către,

D-nul PREFECT AL JUDEȚULUI ARGES
VASILE NIȚU

Prin prezenta vă aducem la cunoștință că societatea noastră "DIVERTEX" S.A. - Pitești (Textila - Gară), județul Argeș înființată în anul 1907, în prezent cu realizări bune ale colectivului de 550 persoane, dorește să se privatizeze, conform Legii 58/1991 prin negociere cu salariați, dorind să fie acționari peste 51% din întreaga unitate.

Dosarul înaintat la FPS - BUCUREȘTI este pe cale de a fi realizat dar, conform legislației în vigoare Consiliul Împuterniciților mandatați ai Statului trebuie deosebit și împuterniciți să vină delegați ai FPS și FPP.

Nu cunosc cine este repartizat până la această dată din partea FPS, deoarece nu s-a prezentat pentru noua organizare.

Vă mulțumim anticipat.

PREȘEDINTE CA PAS "DIVERTEX" SA
DIRECTOR GENERAL,
Ing. Ion Vasile

Formular de înregistrare a societății comerciale "DIVERTEX" S.A. Pitești, județul Argeș. Formularul conține câmpuri pentru datele societății, numele reprezentanților, și este semnat de prefectul județului Argeș, Vasile Nițu, la data 21.02.1994.

Istoria Partidului Național Țărănesc (XII) Consiliul Național Român (2)

Între timp - 28 octombrie 1918 - Contele Andrassy notifică primirea notei guvernului american, declarând că era de acord cu condițiile puse pentru începerea negocierilor de armistițiu și de pace.

Nota guvernului american spulberă orice iluzie că s-ar mai putea salva suprafața tradițională a Ungariei asupra celorlalte naționalități. Diversiunea guvernului prezidat de Mihai Karolyi, socotit ca partizan al separației, prin proclamarea Republicii Ungare a adus mai mult rău; acest act prepara terenul pentru instalarea regimului comunist.

Din expunerile anterioare am reținut derularea evenimentelor; virusul bolșevismului a făcut ravagii, ducând la instalarea haosului pe întreg teritoriul fostului imperiu Austro-Ungar. Dintre toate naționalitățile de pe cuprinsul defunctului imperiu, singura care nu și-a însușit nici cea mai vagă tendință bolșevică, a fost națiunea română. Această națiune era imună la orice ideologie, la orice promisiune, ea era mistuită de idealul ei de veacuri, libertatea și unirea cu întreg neamul românesc. De aceea, pentru reușita revoluției bolșevice, disciplina și unitatea proaspetei armate române reprezentau cel mai mare pericol. Apare ca firesc gestul conducătorilor bolșevici din Ungaria de a excita la maximum șovinismul maghiar. Au fost semnalate acte de violență contra sârbilor, contra slovacilor, dar n-au avut caracterul unei acțiuni generale și organizate cum au fost săvârșite contra românilor. Afându-se de planul masacrării șefilor politici ai românilor ce se găseau la Arad, Vasile Goldiș pleacă imediat pe Valea Crișului ca să organizeze cu Moși forțele de apărare. La Arad se constituie Comandamentul "Gărzilor Naționale" înființându-se asemenea gărzi în fiecare centru românesc.

La Iași, în ziua de 10 noiembrie s-a declarat mobilizarea generală și patru zile mai târziu, trupele românești treceau din nou Carpații. În această înaintare, gărzile naționale au servit ca o avangardă. Acți-

nea ungarilor a fost înăbușită, iar trupele germane ale lui Mackensen, în retragere prin Transilvania, au fost dezarmate. Meritul cel mare al gărzilor naționale a fost că datorită lor căile de comunicație au fost sigure, clădirile publice salvate și crimele bolșevice, împiedicate.

ȘTEFAN CICEO-POP

Intenția noastră în evocarea evenimentelor în care Partidul Național Român - după Marea Unire, Partidul Național Țărănesc - a fost organizația politică a românilor din Transilvania și Ungaria este aceea de a pune la îndemâna poporului nostru, și în special tineretului, adevărata noastră istorie. Desigur, nu se pretinde un studiu academic, iar evenimentele sunt concentrate, așa încât cuvintele mele îmi par firave față de mărimea momentului. De asemenea, las istoricilor redarea efectelor urii dezlănțuite din partea opresorilor, în cele două luni cât a durat până la preluarea controlului de către gărzile naționale, când peste 3.000 de români din gărzile naționale au căzut victime unor chinuri de o ferocitate asasină fără egal. Ceea ce trebuie noi să reținem, acum, este atitudinea dărză, în care se rezuma ideea forță a revoluției românilor, de la Oradea Mare până la Brașov, din Maramureș până la Arad, Timișoara, Sibiu. Numai citind

manifestele publicate în diversele ziare locale înțelegem atmosfera de exaltare a sentimentului național. Steagul tricolor ce drapa pentru prima dată brancardele moribunților și morților, Cărutele cu durerilor și chinurilor. Cărutele cu brancarde erau însoțite de acel cântec răscolitor: "Iar când fraților m-oi duce/ De la voi și-o fi să mor/ Pe mormânt atunci să-mi puneți/ Mândrul nostru tricolor..."

"Tricolorul nostru drag!"

În Blajul lui Inochentie Micu și unde persista amintirea lui Gheorghe Șincai, Petru Maior, Samuel Micu, Timotei Cipariu, Moldovănuș, atmosfera era îmbibată de o emoție aproape religioasă, ca în fața unei minuni. Textul manifestului dat de blăjeni ne transmite această stare. "Frați români, bucurați-vă! Lăudat să fie Dumnezeu popoarelor, că ne-a învrednicit să ajungem această sfântă zi. Lăudată să fie amintirea atâtor niii și mii de eroi-martiri, frați ai noștri, care prin sângele vărsat au stropit din belșug gila strămoșească, până ce a răsărit din ea floarea sfântă a libertății, egalității și frăției tuturor popoarelor lumii". Încă o dată amintesc sentimentul că nu pot să redau în toată măreția lui, acel elan colectiv, acea patetică confesiune a unei întregi națiuni, care voia unirea cu ȚARA. Trebuie însă să subliniez că voințele acestora individuale trebuiau încadrate, utilizate și subordonate unei acțiuni politice îndelung chibzuite. Consiliul Național Român, sub președinția lui Iuliu Maniu, scria actele menite să dea o recunoaștere de "JURE" situației de fapt. În ziua de 10 noiembrie 1918 Consiliul Național Român înainta guvernului din Budapesta un ultimatum prin care cerea recunoașterea dreptului de stăpânire deplină a Transilvaniei.

Ultimatumul, redactat în spiritul dreptului de liberă dispozițiune a neamului lor, cât și spre scopul de a păstra ordinea publică, siguranța averii și a vieții, expira la 12 noiembrie orele 6 p.m. și

cere guvernului de la Budapesta predarea deplină a puterii pentru o deplină guvernare a teritoriilor locuite de românii Ardeal și Țara Ungurească. Modalitatea de predare a guvernării la va stabili o misiune mixtă, iar guvernul român se va stabili la Sibiu. În privința celorlalte popoare, textul glăsuiește astfel: "E lucru firesc teritoriul de sub întrebare, vom răspunde din partea noastră principiile lui Wilson".

Ministrul maghiar al naționalității Jaszi Oskar, un sociolog de vază, venit la Arad pentru a aduce răspunsul guvernului maghiar, a desfășurat timp de două zile fără întrerupere, o bogăție de argumente, ca să convingă pe Iuliu Maniu - delegat Consiliul Național Român - de folosul pe care le-ar avea românii, în cadrul unei largi autonomii, cu condiția numai să aparțină statului maghiar. Iuliu Maniu urmărea cu atenție argumentarea, lăcșuindu-l încurajă pe delegatul maghiar, chiar și la 10 noiembrie credea că putea salva posesia asupra Transilvaniei. Iuliu Maniu venise la Arad convins că acordarea unei largi autonomii în cadrul statului maghiar va satisface pe deplin aspirațiile politice ale românilor. În final, cu mare greutate a întrebat: "În definitiv, ce vojiți?". La care Iuliu Maniu a răspuns cu două cuvinte: "Tejjes Elszakadást", adică "Desfășurare totală de Ungaria".

Cu aceste două cuvinte se lichida mileniu de dominație maghiară. Se făcea pasul decisiv. Tot ce a urmat până la decembrie a fost o amplă acțiune de mobilizare a națiunii pentru unanimitate asupra a celor două cuvinte istorice: "Desfășurare totală".

A doua zi după eşuarea negocierilor ziarul "Românul" publica, în limba română și franceză, un apel către popoarele lumii. Acest manifest-apel prefațat Adunarea de la Alba Iulia.

(Va urma)

Senator Adrian Sărbu

C/ Falsuri

C1/ Umanizarea lui A. Bunaciu și a completului de judecată nu corespunde adevărului. În realitate acuzații au fost tot timpul terorizați de aceștia.

C2/ Tema grațierii este prezentată necorespunzător. În realitate ea corespunde prevederilor Constituției din 1923, re-introdusă după 23 august 1944 de M.S. Regele Mihai. În conformitate cu aceasta, grațierea nu putea fi acordată fără avizul ministrului de resort (Pătrășcanu) și al primului ministru (Groza). Iar opinia acestora venea numai de la Moscova.

C3/ Filmul nu prezintă corect raporturile M.S. Regele cu Vișinski. În realitate au fost 5 audiențe succesive, din ce în ce mai agresive, culminând cu ultima, care a durat 20 de minute și a rămas celebră prin replica: "Yalta sunt eu", punând în masă și ușa trântită puternic, cu tencuiala pe jos.

C4/ O serie de idei expuse în film, ca de pildă scrisoarea cerută de Gen. Antonescu liderilor opoziției, amendamentele, propunerea lui Mihai Antonescu de a pleca la Ankara, marele răspuns al rușilor, fixarea frontului pe linia Focșani-Nămoloasa-Galați, acordul oficial dat opoziției de a face armistițiul, tratativele Pantazi-

Clodius, toate acestea sunt invenții ale propagandelor rusești REACTUALIZATE. "Telegrama minune" n-a existat, pentru simplul motiv că nu avea de unde veni. La Stockholm, Dr. Nann aștepta de două luni un răspuns pe care Kolontay nu mai avea împuternicirea să i-l dea. La

națoare cu a lui Foriș, nu cum arată filmul.

C7/ Moartea lui Iuliu Maniu nu s-a petrecut cum se arată în film.

C8/ Moartea lui George Brătianu nu s-a produs așa cum arată filmul.

C9/ Adaptările din film (pentru decesele lui Iuliu Maniu și George Brătianu) sunt

Observații privind regia filmului "Oglinda" (III)

fel la Cairo, englezii nu angajau nimic fără ruși. Iar rușii nu mai vroiau armistițiu; ei vroiau totul, adică zdrobirea României, ocuparea acesteia, etc.

C5/ L. Pătrășcanu a rostit în 1945 celebra frază "Mai întâi sunt român și apoi comunist" la Cluj (în Mănăstir) nicidecum în București, la Palatul Regal (în zilele actului de la 23 august 1944).

C6/ Uciderea lui Pătrășcanu a fost asemă-

nată cu a lui Foriș, nu cum arată filmul.

D/ Diversiuni
D1/ Echipa regală care a realizat actul de la 23 august 1944 este prezentată în film ca o bandă de lichele, de aventurieri verosi.

D2/ Prin gurile lui Hitler și Antonescu filmul face apologia unei ordini autoritare

în Europa, explicând necesitatea impozabilă a unui viitor văzut numai prin prisma dictaturilor.

D3/ M.S. Regele Mihai I este prezentat umilitor, ca un tinerel ce fumează în timpul, șovăitor la fiecare pas, dus de o permanent de anturajul său, alcătuit din oameni de o joasă factură.

D4/ Iuliu Maniu apare ca un bălăv viclean, reprezentant al moșierimii marii finanțe, uitându-se faptul că singura sa avere a fost casa din Bădăcin.

D5/ Generalul Antonescu este prezentat de-a lungul filmului ca un erou național adus de soartă în situația de a salva țara. El n-a făcut nimic rău, din contră, a realizat a fost bine, dar soarta sa a fost potrivnică.

Morții suportă orice, mai ales cel de militari îngropați la cimitirele de Dalnic.

Un film cu pretenții de a ilustra istoria, care însă permite multitudinea de observații prezentate mai sus, este un film care nu-și atinge scopul, doar dacă scopul real nu este altul decât cel ilustrat de

Ulm Ion Păun

Cei puternici sunt totdeauna infailibili: și când gândesc și când acționează

Este universalitatea în primejdie?

"Minuni în vremea noastră nu văd a se mai face!" Poate pe vremea poetului. În acest nouc nostru tram mai mult în minuni lecat în evenimente normale.

La Geneva, în anul 1985, în 16-17 decembrie, s-au aniversat printr-un impozit 50 de ani de la înființarea Organizației Națiunilor Unite. Tema a fost: "Este universalitatea în primejdie?"

Carta ONU este cel mai universal acord în istorie prin aceea că articulează telurile omului în întregime. Într-o ocazie a celei aniversări s-a tras concluzia că existența ONU nu garantează "universalitatea" și că atingerea unui asemenea scop este încă un foarte serios subiect. La înființarea organizației s-a avut în vedere primordial "pacea" ceea ce implică o viziune universală asupra unei multitudini de aspecte asupra cărora existau și vor mai exista standarde diferite, ideologii interconflictuale, concepte deosebite asupra drepturilor umane, egalității și libertății fundamentale. Universalitatea era și rămâne un concept ambiguu, flexibil, cu un anumit grad de dinamică proprie care a dus la remarcabile realizări, nu însă și la evitarea unor cutremurătoare eșecuri.

Pe măsură ce masa membrilor a crescut a efect al decolonizării, dispariției unor autorați, dezvoltării tehnologiei, comerțului și concurenței, exploziei demografice are a dublat populația planetei cu complicațiile autodeterminării și minorităților, reanticipate în cartă, toate acestea au determinat ca mințile luminate de la impozitul din 1985 să se întrebe: "Este universalitatea în primejdie?"

Mai multe paragrafe și prevederi se constituie în tot atâtea călcăie ale lui Ahile. Art. 33, 37, 47 și 51 dau prioritate aranjamentelor regionale în dispute și o sacrificare sigură a procedurilor Consiliului de securitate până la implicarea directă în azurile de agresiune armată, plus dreptul "veto" a cinci puteri, o cheie de blocare atomată.

Consecințele s-au văzut. Numai între 1945-1991 în Uniunea Sovietică, China, ambodgia și alte țări comuniste au fost uprimite viețile a zeci de milioane de oameni în pofida dreptului la viață proclamat de "Declarația universală a drepturilor omului". Dar exemplul cel mai recent din fosta Iugoslavie, unde după un răcel de doi ani, doborârea a patru avioane arbe care au încălcat interdicția de zbor a onsiului de Securitate, să aibă loc cu incertă unanimitate a Consiliului și ca acest et represiv să deschidă speranța unor tranjamente prin tratative.

Este timpul să ne mulțumim cu conceptul diptic al universalității Cartei ONU sau să egândim o redefinire mai funcțională a acestei Organizații cu eliminarea dreptului veto, un mai balansat Consiliu de securitate pe baza principiului majorității emocrate?

Bogăția și sărăcia nu sunt fenomene naturale, ci structurale

Spirala economică rezultată în ultima amătate de veac în care, în partea superioară stă bogăția, iar în cea inferioară sărăcia a evidențiat că ambele nu sunt fenomene naturale ca bolile ori dezastrurile, fenomene structurale depinzând de tipul de organizare socială aleasă sau impusă, e asemenea bogăția și sărăcia sunt ter-

meni de dezvoltare și subdezvoltare. Nu punem în discuție valoarea morală a sărăciei, ci pe cea economică. Ea poate fi absolută, critică sau relativă. Între indivizi și între țări.

Adunarea Generală ONU, în unanimitate, plecând de la pierderea sensului solidarității umane și iresponsabilitatea marilor puteri economice, a emis Declarația pentru Progres Social și Dezvoltare din 1969. Noțiunile sunt intersanjabile. Conceptul actual de dezvoltare înseamnă schimbare economică, socială, politică și culturală.

Exodul rural a dus la o nouă percepție a sărăciei fiindcă el s-a datorat necesității unei armate industriale pentru realizarea capacității capitaliste de producție, ajungându-se la o balanță între costul acceptabil al produsului și costul de victorie decentă a forței de muncă. Când această

în măsură să răspundă la probleme de înalt resort politic. Micul ecran a devenit pentru trei ore un templu olimpic. Ferit de aplauzele furtunoase sau moderate, conferindu-se telespectatorilor numai privilegiul de a transmite "mesaje" telefonice prin două numere puse la dispoziție, la care, dacă ai fi apelat, trebuia să aștepti la o coadă de la tinerete până la bătrânețe.

Care este oferta actuală a Occidentului?

De la EUFORIE la profundă DECEPȚIE n-au trecut decât patru ani...

Au trebuit numai trei ore să înțelegem că în locul Cortinei de Fier s-a ridicat o Cortina Economică cu o mică rectificare, că tot s-a dărâmat zidul Berlinului și noua

balanță este ruptă, se nasc conflictele de muncă, respectiv, în sistemul de piață liberă, conflictele dintre sindicate (organizațiile forței de muncă) și patronat, putându-se ajunge la greve care primejdiesc sistemul și unde reprimarea politică duce totdeauna la o catastrofă.

DI Tatulici nu se dezmente

Am putut să iau cunoștință că, fruct al unei idei transparent manipulat din umbră, veșnicul domn Mihai Tatulici, la 28 februarie a.e., pe interminabilul generic "Veniiți cu noi pe Programul TVR doi" a realizat un "FIVE O'CLOCK" al unor ambasadori din, să le zicem, țări "bogate" ale Europei Unite. Anunțat, deci în deplină cunoștință, atât de cei selectiv chemați (sau invitați, cum doriți), ca și de eventualii telespectatori, subiectul dezbaterii: "UBI BENE, IBI PATRIA!"

Forma clară a alocuțiunii i se datorează lui Cicero care a preluat-o de la un poet la care suna: "PATRIA EST UBICUMQUE BENE", adică "și" unde este mai bine, nu chiar numai unde este bine, ca în versiunea Cicero. S-ar înțelege oare că în dezastrul moral și material în care ne găsim țara noastră, suntem lipsiți de sentimentul patriotic, de patrie?

După cum se cunoaște, ambasadorii sunt reprezentanți unui stat și ai sefului statului, beneficiari de prerogative, onoruri și protocoale speciale. Este de considerat că a avut loc un FORUM internațional, că erau purtători de cuvânt ai țărilor respective și, nicidecum, deși la un "Ceai de la ora cinci",

cortina a putut fi mutată puțin mai spre noi, adică, într-un fel, la granița vestică a Poloniei, Cehiei, Austriei, iar într-un alt fel spre Vest, numai la poarta Ungariei.

Înainte eram despărțiți de două ideologii și două sisteme economice radical deosebite. Pentru eliminarea despărțirii, Occidentul a dus cinci decenii lupte pe plan propagandistic și politic, iar noi, cu ce-am putut, sange, lacrimi, suferință, foamă.

Ni se tulbură mintea recitind Carta ONU, despre Drepturile omului de circulație liberă, de azil, dreptul la un nivel de viață suficient care să ne asigure sănătatea și bunul trai, dreptul la muncă, de a nu fi opresat prin tratamente crude, inumane ori degradante, deci, să așteptăm ca firească o a cincea mineriadă...

Și vina acestei tragice situații o poartă TRANZIȚIA.

Noi ca noi, dar occidentali, mai avansați în toate, cum sunt considerați, au putut fi luați prin surprindere de prăbușirea Cortinei de Fier și ce a ieșit la iveală dincoace de ea, n-au evaluat corespunzător consecințele unui asemenea eveniment, n-au pregătit planuri de tranziție, inteligibile tuturor și neputând face față unui fenomen insuficient sau deloc calculat și să ridice un zid Euro-chinezesc, să ajungă impenetrabil, xenofob și, pe ici-colo, rasist.

În momentul eliberării, Occidentul a exultat odată cu noi cei de dincoace de Cortina de Fier. Aceasta nu însemna că din acea clipă eliberații aveau să-și ia lumea în cap.

În anul 1990, la Geneva, am avut o lungă convorbire cu directorul adjunct al Institutului Comisariat ONU pentru Refugiați, dl Lutoza Da Cunha (Brazilia). Era mai mult

decât îngrijorat că tocmai atunci când se declanșase valul de refugiați (nici nu se putea ști care este refugiat și care emigrant), tocmai li se redusese fondul de ajutorare cu câteva zeci de milioane de dolari, nu se mai putea face față situației și țările cărora li se adresase pentru o mână de ajutor nu erau receptive. Situația s-a agravat an de an. Lipsit de mijloace, la "Ceaiul de la ora cinci" a figurat printre ambasadori și un emisar al HCR-ului ONU din Geneva.

Care este oferta actuală a Occidentului?

Triplă. Integrarea în Europa unde, deci, nu suntem. Prin avansare la vechime ca la militarie. Integrarea (la un moment dat, dar s-a renunțat rapid) în NATO. Aderarea la parteneriatul pentru pace, surogat înlocuitor de securitate al integrării în NATO. De ce s-a ajuns aici, am analizat într-un articol precedent. Avansare tot la vechime și distanță geografică, adică de Rusia. Cu populismul, între altele, al președintelui nostru, acesta ne-a propusat drept primii, în NATO, saltându-ne cu bagheta sa magică peste toate celelalte candidate din centrul Europei.

Dacă ar fi numai cinismul la mijloc, și tot ar fi prea mult

Stimații ambasadori ne-au explicat cu eleganță retorică și diplomatică faptul că "noua romanilor ni se aplică un *numerus clausus*". Pentru că suntem o țară democratică originală, bine păzită de scutieri și mineri și deci fără drept de azil politic pentru nici una din cele cinci cauze prevăzute de cartă ONU, n-avem drept, chiar ca cetățeni onorabili, cu familie, copii, locuință, serviciu să călătorim fiindcă avem țară frumoasă cu perspective splendide pentru turismul internațional și când îl vom realiza (?) au să ne împartășească comorile științei, artei, modul de viață viitorii noștri vizitatori, nemaivorbind de cultura lor seculară. Odată, se povestește, s-a dat ordin în China să fie omorâți toți măgarii. La graniță, un iepure fugea de rupea pământul. Oprit de grăniceri a fost întrebare de ce fuge așa disperat. Iepurele a răspuns că s-a dat ordin să fie omorâți toți măgarii. Păi, tu ești iepure, au zis grănicerii. Da! Dar fiindcă am urechile lungi, până să vadă că sunt iepure, mă omoară!

Nu există discernământ, dl or ambasadori. Decât să obții o viză, mai ușor trece o cămăla prin urechile acului. Ca ziarist, nu cu pașaport de serviciu, prin grația puterii politice la care nu înțeleg să mă ploconesc, mi s-a cerut la un Consulat din New York să am în prealabil o viză de la o țară limitrofă, iar în cea limitrofă să am de la cealaltă țară limitrofă. Garanție reciprocă de expulzare. Un cerc vicios. Și posedând viză multiplă în USA, mijloacele financiare necesare și legitimațiile de corespondent de presă în mai multe țări.

Cu generosul accept al puterii noastre politice, europenii vin în țara noastră în iouri ca lăcustele. Recepții, simpozioane, colocvii, iar noi stăm în față ca la grădinița de copii. Totul se învârtă în jurul cupelor de șampanie, străngeri incandescente de mâini. Vin și pleacă. Noi rămânem, cu sărăcia absolută critică, relativă. Spuneți că nu aveți încredere în noi, însă fraternizați cu cei în care n-avem noi încredere. Nu aveți nici o vină, domnilor ambasadori. Sunteți diplomați și reprezentanți state care ajută la triumfalismul răului. Nu de acum. De la Yalta, Moscova, Helsinki și cine știe încă de pe unde?

Adrian Grigoropol

Triumful cultului sfintelor icoane

În trecut îndepărtat sau apropiat, chiar și în anii noștri, au apărut tot felul de eretici care au încercat să denatureze, voit sau inconștient, adevărurile de credință și dreapta învățatură a lui Hristos. O asemenea erzie a fost iconoclasmul, adică distrugerea icoanelor, motivând că icoanele încălează porunca din Decalog care zice "să nu-ți faci ție chip cioplit" și să nu te închini lui. Așa s-a ajuns ca împărați iconoclaști să scoată icoanele din biserici și să interzică sever închinarea la ele. Dar cum trebuie interpretat cultul sfintelor icoane? Porunca din Decalog, corect în exprimarea ei, nu lasă deloc să se creadă că Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume cu chip de om, nu ar putea fi imortalizat prin tablouri cu chipul Său ca mărturie întregii lumi până la sfârșitul veacurilor. Aceste tablouri de-venite icoane nu înseamnă "chip cioplit", nu reprezintă altceva decât pe Dumnezeu Fiul, pe mama Sa, Sf. Fecioară Maria, sau pe sfinții

care au bineplăcut lui Dumnezeu prin tot ce au făcut pentru triumful credinței lui Hristos. Caracterul reprezentativ al sfintelor icoane are o explicație reală. Când trecem printr-un par și vedem obiecte făcute de om ca băncile, scaunele, noi le percepem pe ele însele pentru scopul lor utilitar. Dar când vedem în par bustul lui Eminescu, Alesandru sau statuia lui Mihai Viteazul, atunci noi nu ne mai oprim la percepția obiectului. Aceste obiecte nici nu au o utilitate fizică, ci ele ne trezesc un folos intelectual-spiritual.

Văzându-le, ne trimitem gândirea la tot ce au făcut ei pentru noi, pentru cultura noastră, pentru patria și poporul nostru. Însă când vedem undeva icoana cu chipul lui Iisus, atunci, deși acționăm perceperea vizuală asupra obiectului, în realitate gândurile noastre și sufletul nostru deja au plecat dincolo de obiectul-icoană și, prin închinarea noastră, în fața icoanei, noi nu vorbim cu icoana însăși, ci cu Puterea cerească simbolizată prin chipul de pe icoană. Când ne închinăm în fața icoanei noi deja îl vedem cu sufletul pe Iisus, Fiul Omului, și dialogăm direct cu El. Icoana din fața noastră este tocmai simbolul prin care noi vorbim direct Puterilor cerești a căror prezență o simțim cu imaginea ce ne-o oferă icoana. Fără icoane, noi nu am avea acel simbol prin care să ne punem în legătură cu sfântul căruia ne închinăm văzându-l prin sfânta icoană. Numai o minte rudimentară mai poate crede că atunci când ne închinăm la icoană, noi ne limităm la perceperea obiectului ca atare, fără să ne trimitem, prin icoană, gândurile și mintea la Puterile cele de Sus. Când vorbim de o icoană făcătoare de minuni, să nu credem că ea face minuni față de orice persoană, ca o pilulă care are același efect asupra oricărui corp omenesc. Icoana

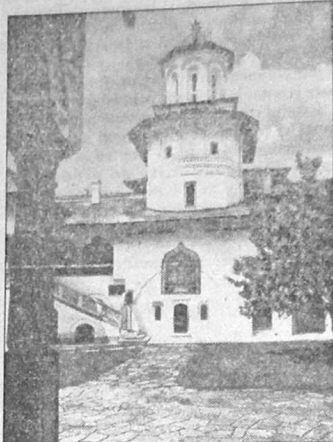
devine făcătoare de minuni față de cel care se închină în fața ei cu asemenea credință, cu asemenea dăruire, cu asemenea speranță în ajutorul sfântului reprezentant, încât însăși puterea sfântului cu care noi am intrat în dialog prin simbolul icoanei, se îndură de noi și ne îndeplinește rugăciunea noastră fierbinte. Dar acum peste 1200 de ani, s-au găsit eretici, chiar împărați care nu au înțeles reprezentativitatea simbolică a icoanelor, nu au înțeles rolul în stabilirea convorbirii noastre cu sfântul reprezentant.

Ca urmare, s-au crampontat de o poruncă a Decalogului pe care au înțeles-o greșit, au interpretat-o cu mintea lor îngustă, și au sărit la luptă împotriva icoanelor. Prima lovitură a dat-o însuși împăratul Bizanțului, Leon al III-lea Isaurul (717-740) care, considerându-se a fi și preot, și-a permis să dicteze asupra preoților și monahilor și a scoas icoanele din biserici interzicând cu severitate, închinarea la ele. În apărarea icoa-

nelor s-a ridicat Sf. Ion Damaschin, călător în Damas, apoi în Ierusalim, combatând prin scrierile sale toate motivele iconoclaștilor. Un fals sinod din 20 august 754, a dat mâna liberă lui Constantin al V-lea să scoată și el icoanele din biserici, înlocuindu-le cu portrete ale împăratului, cu tablouri din natură, și alte invenții ridicole. Abia în anul 780, când tronul Bizanțului a rămas pe mâna lui Constantin al VI-lea, minor în vârstă de 10 ani, mama sa, Irina, a depus eforturi epuizante, riscante chiar, ca să reazeze icoanele în drepturile lor. Și parțial a reușit. Triumful total în cultul sfintelor icoane a revenit împărătesei Teodora care, după exemplul înaintașei sale Irina, a reușit prin sinodul al VII-lea de la Niceea (787) să se ia decizia definitivă de reazare a cultului icoanelor și reintroducerea lor în biserici și în casele credincioșilor. Triumful a fost sărbătorit printr-o procesiune desfășurată în prima Duminică din Postul Mare, procesiune condusă de patriarhul Metodie, însoțit de împărăteasa Teodora și toată curtea imperială bizantină la catedrala Sf. Sofia unde s-a săvârșit Sf. Liturghie și s-a hotărât ca în cinstea acestui triumf al icoanelor, prima Duminică din Postul Mare să fie prăznuită ca Duminică Ortodoxiei. Astfel, triumful cultului sfintelor icoane a readus liniștea în lumea creștină. De atunci, Duminica Ortodoxiei ne oferă exemplul victoriei împotriva uneltirilor diavolești. Duminica Ortodoxiei pecetluiește însemnătatea Postului mare ca perioadă de curăție, de pocăință, de îndepărtare a isptelor diavolești, de pregătire pentru a întâmpina cum se cuvine Sfintele Paște. Prin Sf. Evanghelie de azi Mântuitorul ne spune "De acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suind și coborând peste Fiul Omului".

Educația morală Numai cu lipsa defăimărilor încetează vrajba

"Când nu mai sunt lemne se stinge focul și când dispăre defăimătorul se potolește vrajba" (Pilde 26,20). Drept aceea "unde sunt adunați doi sau trei în numele Meu, acolo voi fi și Eu cu ei" (Mt. 18,20). Am sperat că Revoluția a șters urmele diavolilor vrajbei din toate părgăliile societății dar ei s-au volatilizat strategic, s-au reieșit și s-au întors recucupându-și scaunele spre binele lor. Ba chiar declară că se dau de ceasul morții pentru binele poporului pe spinarea căruia se lăfăie în vile

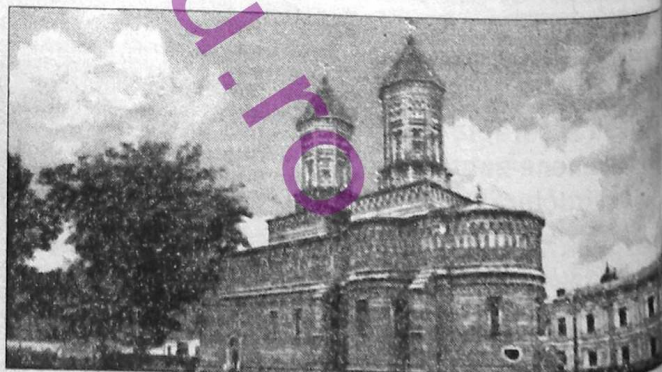
luxeose care nu le aparțin. Și pentru că mulțimile asteaptă o primenie morală, să vedem cine sunt cei cărora le-ar reveni sarcina aceasta uriașă, ce fac ei și ce trebuie făcut în acest plan. Căci ne aflăm în plină derulare spre infernul dominat de foamă, boli, lipsa medicamentelor, alcoolism, incest, violență, omorii regizate, stergerea speranței de viitor îndeosebi pentru tineret. Așa se arată lumii "obrazul țării". Nu ne mai aparține în întregul ei, nu mai avem reperi personalității fauritoare de România integrată, nu mai guvernează adevărul și demnitatea morală. Până și pactul Ribbentrop-Molotov - ambii străini de noi - urmează să fie repus în actualitate de doi dintre ai noștri. O alătură de declarații despre democrație și pluralism și menită să ascundă restaurarea partidului unic a toate dominator, monolit coalat prin rafinările sale pentagonale. Omul naiv spune "uite cum se ceartă între ei în Parlament", punând "certăreți" pe picior de egalitate. În realitate e vorba de defăimătorii ultimilor decenii ce-și îndeplinesc rolul de defăimători pentru că au fost selectați și mereu împinși la huri ca defăimători împotriva celor defăimați decenii la rând chiar și când erau exterminați în gulagurile noastre. Nu dăse că mă amestec în politica privind împărțirea paradelor în monarhisti și republicani. Recunoșc libertatea de opinie. Însă mă afectează moralitatea celor care înșulează precum că nuavă pretinzând că el ar fi identic celui occidental. Să demonstrăm.

1. În Germania, Franța etc., republica a apărut în virtutea fenomenelor interne decise de popor în mod liber și în deplină cunoștință de cauză pe fondul istoriei sale, pe când la noi republica a fost impusă din afară, cu pistolul, tancurile și armata celor ce ne-au sfâșiat patria, ne-au deportat frații, familii întregi cu copii și mame gravide, sub cerul liber al gerurilor Siberiei, ne-au jefuit averea țării și ne-au decapitat de valonile de vârf.

2. În Occident, republicanii nu s-au lăsat descurajați de atare, și-au menținut profilul moral gloriios, au rămas imparțiali lor proprii, în timp ce la noi se făcuse defăimarea cu privire la monarhie, culmea istoriei noastre fiind că este manevrată la 1 decembrie, adică cu o săptămână înainte de ziua noastră.

3. În Occident, republicanii nu și-au lăsat în mână celor creștini la sinul Moscovei șansa de a gata să respecte principiile morale clare și sigure, instaurarea unui rege, ex. Spania. Puterea a rămas în mâna războinilor, a ajuns, grație unor condicțiuni de pace, competență și moralitate, o onenă forță economică care întind mâna după ajutor mai toate țările lumii. Fiii săi se adună în țară de pe toate mercuridecun să plece din țară. Japonia, altă țară mare război, a devenit o superputere economică grație moralei a poporului ce și-a respectat calitatea și integritatea, fără de care azi ar fi stat cu mâna în Occident. Să amintim că vârfurile repubblicane răsărteni se simt în al nouălea cer când li se împune dea mână cu un rege sau cu un împărat ca cel al Japoniei. O zguduitoare problemă morală este atitudinea față de eroii războaielor mondiale, morți sau vii, care au integrat și pe eroii anticomuniști. După primul război mondial, România integrată, în frunte cu Saveriu, a înțeles că înfruntarea cu puterile străine trebuie să se facă pe baza de jertfă, le-a acordat pensii, din care un miliard de lei, și își putea cumpăra un automobil de lux cu pensii pe viață, le-a acordat gratuitate totală tar la toți copiii și cei care erau, gratuitate aproape totală pe cale ferată, pe fo de drum ci cu carnet de circulație nelimitată, și pe se viză anual. Azi, înlesnirile pentru veterani și moștenitori sunt solicitate în termeni de parastas, "da-le domnule, sunt în etate și nu mai au mult de trăit", doar dăruie și îmbălnăzile inimile împietrite ale celor ce profită ca de jertfă acestora. Eroii cimitirilor dorm în pace. Doar unii preoți în vârstă mai știu să readucă credința cu școlile încolozate sărbătorește pentru a se reamintire de Ziua Eroilor - Înălțarea Domnului pentru că pășii pentru patrie, ca și de urmeze exemplul. Propagandistice nu sunt un substitut al eroismului sufletesc ale mulțimilor din orase și sat, amintim unceri de cunctivele lui Eminescu, "nu slăvind se pe (eroul) ci lustruindu-se pe ei". Să mai amintim din singură dramatică problema morală. În București și alte localități s-a năpustit o invazie periculoasă de cerșetori - îndeosebi copii, unii mutilați premortali năstere pentru a-i predestina cerșitului - o invazie grupuri care hălăduiesc nopțile prin cartiere sărăcile, mănăstirea de bătaie pe copiii români, răpesc pe bătrâni chiar ziua în amiaza mare răpind-i din mână etc. Actualitățile TV din 10 martie crt. ne-au reluat de la Trampa, un tânăr a fost arestat numai pentru că s-a pus asupra lui un cuțit. La noi mișună pe străzi grupuri de cutite și topoare urmărind pe copii români chiar în biserică. Și ce măsuri se iau? Ne divulgă prin presă omi al ordinii care declară sub anonim că este indicată să nu ne băgăm". Cine poate da acest răspuns indicativ? De pe ce poziție morală? Știm. Nu ne lăsa. Din fragedă copilărie, românul a fost crescut în "zei priami de acasă", că e păcat să muți, să injuri, să lovești altul, e rușine să vorbești neconvincător, ze de Dumnezeu dacă sustragi bunul altuia, te bate Dumnezeu dacă omori pasărele nevinovate etc., etc.. În România interbelică se organizau echipe de specialiști care dătau morală care poposeau prin state învățând pe oameni cum se alioiește un pom, cum se poate spori reușita înfrumusețea gospodăria, cum se respectă unii pe alii întru desăvârșire morală și intelectuală, reîntronarea vechilor noastre tradiții morale a căsătoriei ca tot românul să cunoască adevărul și să acționeze pentru înlăturarea defăimărilor care întreguie corupți scopul paștrării scaunelor lor pe veci, eci numai în defăimătorilor încetează vrajba și apare adevărul reconciliere, atât de mult dorită astăzi.

Pagină realizată de Preot Pavel Zăvălașcu
Parohul Bisericii "Domnița Bălășcu" Bălășcu

Datoria de a nu uita

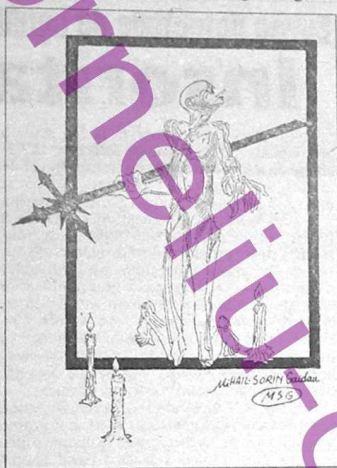
[illegible]

În fața nemulțumirilor sale față de parlamentari, Adrian Păunescu se simte precum un Gulliver între pitici. Dar există și reputații și reputații. Pe unele, bardsul de la Barca nu le va putea egala nicodată. Nu obștinăm a profezia, însă suntem aproape conșinși că nicidecum nu va avea faima unui Goebbels, a unui Albrecht Rosenberg, a unui Ildanov. Nici renumele unui Șirintov. Iar pentru a-l egala pe Al Capone, îl încredințăm că n-are nici o șansă. Într-un articol din *România literară*, ne întrebăm dacă va putea fi socotit un Pietro Aretino al nostru, referindu-ne la un autor italian din secolul al XVI-lea, răsfățat de cei mai mari potențai ai vremii sale, inclusiv papa și împăratul, gata a crede, între execuția a două injurii ori elogiilor comandate și bine tarificate, în genialitatea sa, dar care n-a rămas, în istoria literaturii, decât ca un simbol al corupției. Nu suntem deloc conșinși nici măcar că numele contemporanului nostru va răzbate veacurile precum cel al celebrului condotier al condeului. Cu toate acestea, Adrian Păunescu joacă pătimaș pe cartea renumelui. Să încercăm a-i primi provocarea. Cam în ce familie de celebrități s-ar putea așă poetul de curte al la Ceașeausc, pe teren indigen? Nu pot fi socotiti, firește, Mihai Beniuc sau Eugen Barbu. Un Vîter sau Mihail Roller. Însă pretențiile ideologice ale insului ne îndeamnă a urea scara până la similitudini ideologice, adică până la un Leonte Răutu și un Dumitru Popescu-Dumnezeu.

Adrian Paunescu trece, între suporterii d-ale și trebuie că și-n proprii ochi, drept un om terbil de inteligent. Totul e relativ. Probabil, în pepiniera de cadre mai veștede sau mai proaspete (dar mai cu seamă veștede, în pofida

numelui, demagogie și el, de Verdet) al PSM, chiar este inteligent. Sau în mijlocul agrarilor tineri mănători de semințe, care înhalau atmosfera cenacului Flacăra ca pe un drog la preț redus. Sau între lucrătorii cu epoleti care i livează dosare "compromițătoare". Dar cum s-
ar putea intețea o inteligență reală pe
mistificări, pe incoerență, pe calomnie, pe
injură ca la ușa cortului? Adică pe imoralitate!
Cum s-
ar proba prin atitudini *à la* Păunescu? Ne
pare rău că suntem nevoiți *à* dezamăgi, însă
abilitatea oportunită de a răsuși frazele, oratoria
sfătoasă, suculența trivial-deigratoare sunt
indicii cel mult ale deșteptăciunii, iar nu ale
inteligentei; în felul în care G. Calinescu făcea
odată distincția între cele două concepte.
Deșteptăciunea, altfel spus smerchia lesnă
adaptabilă și lucrăvitoare, care disprețuiește
inteligenta, socotind-o... prostie. Urmăriți-o la
oarecare atenție pe acest personaj ce declară
ritos că va răspunde "cu calm, dovezi și logică
într-o terori". Adică "terori" celor ce se află în
dezacord cu trecutul și cu prezentul manifestări
d-sale. Nu găsim, sub pana sa, nici calm, nici
dovezi, nici logică. În schimb, găsim un
miticism umflat până la proporții spectaculare,
un aer de "cabotin de cartier" supradimensionat.
O im-păunare continuă. Inteligență? Ei da! La
ce bun, când există pe lumea asta vanitatea?
Un balsam ideal pentru toate neajunsurile și
metehnele ființei. Vanitatea! Substitut și al
inteligentei, și al caracterului, și al vocației, ea
ce poate le poate "aranja" cu excepția
încensmănată a ridicolului pe care pare a nu
percepe.

Gheorghe Grigurcu

Literatura postdecembristă, mai ales aceea cu caracter memorialistic, este o prezență vie pe piața de carte românească. Surprinzător, dar numai aparent, orologii regimului comunist s-ar opri numai la poarta închisorilor sau a lagărelor de muncă organizate după tipul stalinist de către potențaii locali de ieri. slugi moscovite ce au „stăut” să adauge metodele învățate în Rășărit propriile experimente. Cu alte cuvinte, cititorii de astăzi, dar, mai ales, cel de peste două decenii, nu va înregistra - măcar în plan literar - grozăviile petrecute în ultimii ani ai „epocii de aur” ceaușiste, în fapt cea mai tragică perioadă din istoria neamului românesc.

Iată în ce că așteptarea de mai sus poate fi contrazisă prin apariția, e drept, singulară, a unui roman-document sub semnătura lui *Anatolie Panis* intitulat sugestiv „*Să îngropăm trecutul*”. Autorul, de altfel cunoscut în lumea literară, apare cititorului obișnuit - și nu numai lui - ca un extraordinar romancier social, un prozator care evocă o lume pe care majoritatea dintre noi o uităm în mod vite, respingându-i realitățile ce au provocat traume morale acestui neam, o negăm, conștienți de grozăvia ei sau, unii dintre noi, puținii (!?) la număr, o creșterăm.

Subiectul ales de autor, demolarea satelor românești, a produs în ultimii ani ai perioadei de maximă demență ceaștistă, proteste nemănumerate pe plan internațional, multe lacrimi și vieți omenești pierdute în nefericită România. Eroul principal - Tache Balaur - este un simplu sătean ce locuiește în împrejurile Capitalei, proprietar - până la stărnirea vântului de nebulie ceaștist - în casa lui, înconjurată de o mică suprafață de teren - tot ce a mai rămas după "victoria cooperativizării" - moștenire de la un străbun al său ce primise pământul ca recompensă pentru fapte de vitejie pe câmpul de luptă. Cu alte cuvinte el este urmașul nfericim al unui moșnean modern, "*om sub vremi*" pline de nefericire care i-au adus depedarea treptată care, în final, culminează cu alungarea de pe pământul strămoșesc și mutarea - forțată binecîntes! - la "bloc", de tip rural, cu grupul sanitar în curte, acolo unde soarele nu pătrunde, pașările nu cîntă și sufletul lui de țaran autentic se ofilește. Impotrivirea lui Tache Balaur este înfrîntă înecut cu înecut. Toți cei din jur, de voie, de nevoie, cedează. Rămas singur, el are de făcut față nu numai activiștilor și funcționarilor regimului comunist ci mai ales mijloacelor mecanizate care într-o singură după amiază distrug tot ceea ce clădiseră generații înaintea sa. Cititorul

s-ar aștepta ca prima victimă a opere
criminale puse în practică să fie chiar eroul
principal; în fapt va fi însă *Grigory*, fiul său,
țărăn prin naștere și educație care, ajuns la
"bloc", nu va găsi decât o singură soluție:
sinuciderea. Dispariția speranței zilei de mâine
il va transforma pe *Tache Balaur* într-un
revoltat manifest care reușește, o dată, o
singură dată, să spună multămi adunate sub
balconul blocului ceaștit toată revolta sa.

pătimirile unui întreg popor.

"Organele", întotdeauna de vechi, au însă și mijloacele - cele ale statului totalitar - și oamenii dispuși să aplice legea socialistă. Și ele, organele, după ce îl vor transforma într-un morman de carne vie, îl vor aduce în fața procurorului comunist care îl va "convinge"! Finalul romanului îl prezintă pe înfrântul Tache Balaure în rândurile "aplaudacilor" duși pe traseu să-l întâmpine pe "conducătorul iubit" și unul dintre oaspeții săi africani. În fapt, Tache Balaure este doar aparent învins, sentimentul revoltei rămânând viu și prezent aidoma ținutelor satelor dărate din ordinul unui dictator nebun. Dacă la cele de mai sus adăugăm și faptul că romanul conține și lista tuturor demolărilor din jurul Capitalei, putem afirma că ne aflăm în fața unui roman document de excepție.

Stefan Caliga

Limba noastră-i limbă sfântă!

Pe când o zi a “românofoniei”?

Duminică, 20 martie, s-a sărbătorit ZIUA FRANCOFONIEI și în România - țară francfonă de când se știe! Toate bune și frumoase, căci Franța a fost și va fi întotdeauna sora noastră mai mare. Aș vrea să văd, însă (cât mai curând), și ZIUA ROMÂNOFONIEI sărbătorită în toată lumea, inclusiv în Franța! Și nu este o dorință pe care o exprim acum pentru prima oară, deoarece am propus crearea unei ALIANTE ROMÂNOFONE (și).

implicat, o Zi de sărbătorire a ROMÂNOFONIEI), încă înainte de plecarea "francofonului" nostru prezident în Insulele Mauritiuz, la reuniunea "Mișcării francofonă". După ce am ridicat această problemă în atenția Parlamentului nostru (care a făcut, vorba francezilor: "la sourde oreille"), "Nea Jean" a participat la reuniunea respectivă (cu care ocazie România a devenit și ea membră a acestui organism internațional).

eveniment de la care a trecut aproape o jumătate de an! Și, ca și alte "proponeri constructive", propunerea mea zace, probabil, într-un sertar! Iar ALIANȚA ROMANOFONĂ (care ar putea grupa peste 30 de milioane de vorbitori de limbă română de pe toate meridianele globului) se află încă în stadiu de proiect! Revin, deci, și propun înființarea unui comitet de inițiativă (de data aceasta sub egida PNȚCD și a săptămânalului DREP-

TATEA), care să creeze această ALIANȚĂ cu sediul la București. Cu cât mai repede, cu atât mai bine, pentru a putea lansa tuturor țărilor cu vorbitori de limbă română apelul de a adera la ALIANȚA ROMÂNOFONĂ, pentru a dovedi lumii întregi că și noi, românii, suntem solidari - nu numai alte etnii! Dumnezeu să ne ajute!

Prof. Gh. Constantin

Rusia: Deschiderea arhivelor secrete

color secrete
Cutia Pandorei

După prăbușirea imperiului comunist, noua putere instaurată la Moscova a acceptat pătrunderea sa dezechilibrată în secrete. De atunci, în plătura cu grija majorității necunoscute istoricilor, multe dintre ele suferă din alte arhive cu ocazia pătrunderii armatelor rușesti comuniste în inima Europei la sfârșitul celui de al doilea război mondial, ajung astăzi să fie cunoscute de marel public. Cunoscutul și prestigiosul ziar "Le Monde", prin presa trimisului său special LAURENT GREISAMER, aduce informații suplimentare însoțite de comentarii de năgote. În mod selectiv prezentăm cititorului câteva dintre informațiile furnizate de cotidianul sus-amintit, cu atât mai mult cu cât, bine se știe, multe arhive și bunuri românești se află și astăzi în "custodie" la Moscova și așarea, pe întinsul spațiului rusesc.

**O clădire
ca oricare alta**

Edificiul în care sunt adăpostite arhivele centrale din Moscova nu se distinge în mod deosebit, doar zidurile sale sunt plătate cu basoreliefurile "părinților fericirii universale", Marx, Engels și Lenin. În clădirea menționată se găsesc însă arhivele uneia dintre organizațiile cele mai cunoscute - și mai nefaste totodată! - vreodată: Kominternul. Printre altele, aici se găsesc documente ce atestă relațiile din

tre Moscova și comuniștii germani în anii '20. În subsol, la 30 de metri adâncime, în spatele unei porți blindate, la o temperatură constantă de 17°C și un grad de umiditate constant, sunt depozitate cu maximă grijă scrisorile lui Marx și Engels în încăperi plătate cu plăci de plumb. Ceea ce poate apărea extrem de interesant este

faptul că în aceste arhive, doar aparent organizate în vederea studiilor istorice unei anumite perioade istorice, își găsesc locul și scrisorile lui Voltaire, Diderot sau D'Alembert, cu alte cuvinte, personalități din alte epoci, filosofi ai unei alte perioade de evoluție a umanității!

Istoria tragică a Rusiei, cea de după 1917, își găsește răspunsurile în cele 6724 de documente inedite provenind de la Lenin. Multe dintre ele prezintă o altă față a istoriei, contrazicând astfel lucruri ce păreau adevăruri definitive.

Clădirea- mamă și filialele- fiice

“Depozitele noastre cuprind aproximativ două sute de milioane de dosare”, mărturisește Rudolf Pikhovă, directorul Comitetului de Stat al Arhivelor. Un alt cercetător, Ghennadi Batughin, specialist în sociologia istoriei, mărturisește suărând: “Arhivele rusești

scamănă cu un ocean".

Prăbușirea idolilor

După cel de al doilea război mondial, Europa a rămas liberă, a fost salvată de mirajul îndepărtat al socialismului transformat în comunism. Numai pe Jean Paul Sartre și pe alții care au trăit în perioada celui de-al doilea război mondial și au văzut că armata și bagajele alături de doctrina și doctrinarii comuniști. Iată însă că istoria se dovedește că adevărul iese la iveală.

Nu numai evreica de origine română **Paucker** și-a ucis, prin delatune, sotul, ci și dat pământul unde a văzut lumina zilei, comunistul de renume internațional, comitetului torul P.C. din Italia, **Palmito Togliatti**, care refuză să intervină în favoarea miilor de comenzi italieni căzuți în mâinile rușilor după pul celui de al doilea război mondial.

"Togliatti" se prăbușește chiar în ochii manticilor" rămași în viață în secolul al XX-lea.

Un alt scandal a izbucnit în nordica Franța, după ce s-a descoperit că URSS a manipulat războiul gerile și a influențat pe câi subterane rezistența. În Franța, comuniștii nu vor mai putea vedea în idol în Jean Moulin, unificatorul Rezistenței vreme ce el a fost informatorul agentului comunist Harry Robinson.

Fiecare partid comunist, fie el al unei țări centrale sau est europene, fie din Europa de vest, descoperă astăzi cu stupeoare că marcanții ai săi nu au fost altceva decât agenți ai Moscovei, finanțați de aceasta, purtând "răul universal" în țările lor.

Ştefan C.

Rușii se pot scălda acum în Adriatică

Deși dezintegrată, deși sărăcită, deși dezorganizată, Rusia n-a renunțat la visele sale expansioniste. Și-a adunat sub aripă pușorii zburlăciți de perestroika și cu furia disperatului și violența slăvului își întinde umbra peste Balcanii mulți dorși. Ultimul bastion așezat în drumul victorios spre Adriatică, și de aici spre vestul Europei, este gata să cadă. România era ultima piedică pe culoarul care pleacă din stepele Volgăi, via Transnistria, spre Serbia și Muntenegru. Pe acest itinerar, Crimeea, puternic agitată de rușii ajunși majoritar prin îndepărtarea tătarilor de către Stalin, este pe punctul de a se desprinde de Ucraina și nu așteaptă decât semnalul Moscovei. În Transnistria, Armata a 14-a stă cu arma la picior și cu ochii spre vestul apropiat. Moldova basarabeană, încăpută pe mâna colaboraștilor oportuniști, nu-i mai pune nici o problemă lui Elțin, după alegerile din 27 februarie. Numai România le mai incurcă socotelile. Vechii prieteni ai Moscovei, care și-au supt învățătura pe colina Lomonosov, nu și-au putut definitivă opera trădătoare din anul '90 din cauze care n-au depins de ei. Dar au așteptat cu răbdare vremuri mai bune care, iată, au sosit, găsindu-i strâns uniți în jurul președintelui și puși pe fapte mari. Vizita îndelung amânată a gen. Graciiov, ministrul Apărării din Rusia, a căpătat contur. O dată, ciudată coincidență, cu îndepărtarea lui Spiroiu. La auzul veștii despre remanierea din România, fața generalului rus trebuie să se fi luminat ca Soarele, hotărându-se, în sfârșit, să-și ia bilete de avion spre București. Cu această ocazie ne-am luminat și noi cât de tare le stătea în gât acest ministru și cât de doritori erau foștii noștri vecini din Răsărit să-l vadă departe de țară. Cu aportul coloanei a V-a, peremisto-pesemist, a fost o nimica toată îndepărtarea inco-

dului și înlocuirea cu o persoană în grațiile lui Graciov. Dacă Acordul militar cu România se încheie – și nu vedem acum de ce nu s-ar încheia, când la conducerea țării sunt aceiași oameni care au semnat vasalitatea față de Gorbaciov și când gen. Spiroiu nu mai este la locul lui – Rusia nu mai are nici o grijă. Serbia, amica de vechi a Rusiei, o așteaptă cu brațele deschise. Supraviețuirea ei în timpul embargoului s-a datorat doar ajutorului primit de la fratele mai mare slav, așa că restul nu s-a decât formalități. Sârbiilor bosniaci au eșinat de fericire la sosirea unităților ruse din cadrul ONU. Ca și sârbiilor din Kraina, are și-au încredințat soarta, în cadrul tratativelor de la Zagreb cu Croația, în mâinile rușilor. Între gurile Bojanei și râșnelul Elcegovici, în Muntelegrin care armeană cu Serbia noua R.F. Iugoslavia, iadriatica poate primi pe noi veniți de la rărit, în drumul lor spre civilizația vest-europeană. O dată Balcanii învaluiți pe la nord, va fi o joacă de copil atragerea, prin monstrăngere, a Bulgariei. În timp ce Grecia, care de mult cogetă cu Rusia, chiar cea comunistă, poate fi ruptă din coasta NATO-ului dacă se apuță bine conflictul Turcia. Or, la pus paie pe foc, Moscova maestră. Cu aceasta, "pohta ce-au pohtit-atață amar de vreme și un Alexandru, și un Nicolae al II-lea, și un Stalin, și un Rinovski, Balcanii devin de fapt protectorat rusesc. Pentru România, însă, la de acum încep vremurile grele. Generațiile noi nu trebuie să uite cuitorează această "fericire": Iliescu, stase, Văcăroiu și Tîncu sunt nume care buie reținute de tineret. Așa cum noi i-vi vom putea uita pe cei care ne-au dat legați Armatei Roșii staliniste: Roza, Pauker, Gheorghiu-Dej.

H. Ornic

Surse potientiale de conflict

Insorita Crimee

Peninsula Crimeea numără la ora actuală aproximativ 2,5 milioane de locuitori. În vechime ea a fost locuită de tătari care în cel de al optprezecelea veac s-au supus, de voie și mai mult de nevoie, voinței țarinei Ecaterina II-a cea Mare. Principesa germană de *Anhalt-Zerbst*, prin crimă devenită împărăteasa tuturor Rusilor, preluă triumfal, alături de favoritul său, prințul Potemkin, ca o înecunare a domniei sale, frumoasa peninsula abia cucerită, Rusia transformând astfel Marea Neagră într-un "*lac rusesc*". De atunci, *Crimea* a fost nu numai locul de vilegiatură al potențatilor de ieri și de azi ci, mai ales, principala bază navală de la Marea Neagră, bazin în egală măsură european și asiatic.

În 1954, N.S. Hrușciov, cu un gest *imperial*, atribuia Ucrainei Peninsula Crimeea și ieșirea la bratul Chilia. Astăzi, după prăbușirea milo-hului rusesc, Crimeea a devenit mălur discordiei dintre Moscova și Kiev. Și una și cealaltă consideră că sunt îndreptățite asupra acestui teritoriu. În fapt, istoric vorbind, nici una nu are dreptate.

La 30 ianuarie în fruntea micii republici a fost ales în mod triumfal Iurii Meșkov, un eltinian convins, opțiune ce a provocat furie la Kiev. Autoritățile ucrainene, cu un spirit imperial moștenit și nedisimulat, afirmă *urbi et orbis* că nu vor accepta niciodată separarea Crimeii de republica-mamă.

Președintele al Său Simferopol este o personalitate controversată. Pe de o parte îl consideră drept Biblie a sa "Declarația Drepturilor Omului", pe de altă parte, "lupta împotriva comunismului". Pe de altă parte, îl simpatizează pe celebrul, deja, Vladimir Iirinovski, fascisto-comunistul rus care a pus pe gânduri toate cancelăriile importante.

Nici liderul "liberal" Grigor Tavilinski nu-i este antipatic acestui "veritabil cazac", așa cum este el caracterizat de mass-media.

Ce dorește Simferopolul? Unirea cu Rusia? Izolarea de Ucraina și menținerea unor relații economice convenabile cu vechiul centru de putere? Crinchea are deja propriul drapel - albastru, alb, roșu - o Constituție și, dată, un președinte. Ce ar mai rămâne ca prerogative?

gativă Kievului în această situație? "Problemele afacerilor străine", declară fără ezitare. Apare astfel elanul Meșkov pentru Moscova, cu atât mai mult cât "punctul fierbinte" a fost, este și problema flotei.

Crimeea nu se confruntă numai cu di-
nile mosco-kievene. Începând cu 1990
vechii locuitori izgoniți în Uzbekistan
în 1944, au început să se reîntoarcă. D-
dată sunt numai 250.000. Numărul lo-
insă mereu!

Contracandidatul lui Meşkov este Los, vechi membru de partid comunist, mirator înfocat al lui Aleksandri Rurikov. Numai aceste trăsături sumare creionează terna linia sa politică, cu atât mai mult afirmă că "marea Rusie se află doar la câțiva kilometri depărtare".

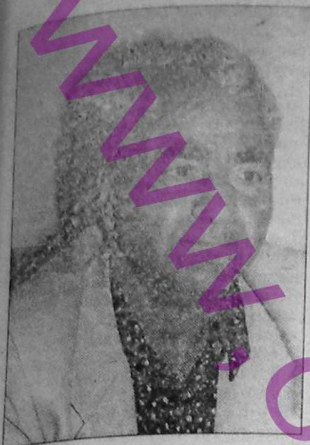
Dincolo de cearta dintre "stăpâni" însă marea tragedie a populației care fruntă zi de zi cu greutățile tot mai mari. Majoritatea regretă părăsirea "zonei" deși toată lumea este conștientă că și este foarte greu dar, acolo, "situația" este mai bună ca aici", spune omul de pe stradă.

În ceea ce privește problema flotei, ora actuală doar cinci nave au arborat steagul ucrainean. Situația este explozivă și, în ciuda eforturilor, Kievul și Moscova caută să controleze lucrurile.

Ca un corolar se pune problema rus - de altfel unde nu se pune pe întinsul imperiu? - care se simt amenințați. Și de altfel peste tot, Moscova are "interese speciale" ale "vecinătății imediate" mai mult, ea justifică și pune în această politică ce până acum a tot

Romanian Tennis Open va deveni unul din marile turnee ale circuitului ATP

Romanian Tennis Open s-a înscris de anul trecut în rândul turneelelor din elita tenisului și totodată printre înfrățirile ce fac cinste României și îi sporesc prestigiul, din păcate atât de puțin. Cum până la ediția 1994 au mai rămas aproximativ cinci luni, este firesc să dorim să aflăm ce pregătiri se fac în vederea evenimentului. De la cine putem să le obținem decât de la dl Anghel Drăgan, directorul coordonator al turneului și director al societății Romanian Sport Promotion care are răspunderea organizării.

- De Drăgan pentru un bun gospodar pregătirile în vederea lui Romanian Tennis Open ar trebui să demareze. Care este situația?

- Ele au și început pentru că vrem să facem din ediția anului acesta nu numai cea mai reușită de până acum dar și una de referință pentru cele viitoare, cunoscând că peste doi ani vom ajunge la un total al premilor de două milioane de dolari.

- Practic ce ați început?

- Dat fiind că am realizat stacheta sponsorizării - minimum 100.000\$, am început cu contactarea viitorilor sponsori

din care unul este cert: Pepsi-Cola, iar tratativele cu Samsung-Ana Electronic sunt foarte avansate. Vor mai fi și alți sponsori, pentru că este nevoie absolută de un sprijin substanțial la anvergura pe care o va avea turneul.

- Ați promis că veți construi un bloc multifuncțional pentru...

- N-am uitat și ridicarea lui ar fi început până acum, dar amplasamentul pentru clădire nu era liber. Există o firmă particulară ce îl închiriază de la Clubul Progresul. Am reușit să-i convingem să se mute, nu fără serioase eforturi financiare și lucrările vor începe în zilele următoare. În 90 de zile totul va fi gata. Va fi o clădire ultramodernă din beton și sticlă dotată cu ultimele realizări ale tehnicii și cu toate amenajările necesare asigurării unor condiții optime pentru cei ce o vor folosi: conducerea turneului, oficiali, arbitri, invitați și bineînțeles ziaristi. Va fi și o sală specială pentru conferințe de presă, ce va elimina toate neajunsurile sălii unde s-au ținut ele anul trecut, neajunsuri pe care chiar dvs le-ați reclamat. De altfel, pe bună dreptate, Arhitectul proiectului e plecat la Paris pentru a mai stabili unele detalii cu dl Sever Mureșan, patronul turneului, iar la revenire lucrările vor începe imediat în ritm susținut. Am încheiat un contract de concesiune a blocului pe 25 de ani cu "Progresul", urmând ca după aceea, dacă nu intervin alte aranjamente, să rămână în proprietatea clubului din dr. Stăncovici.

- Ce alte amenajări veți mai face?

- Cele două tribune nou înălțate anul trecut, a câte 400 locuri fiecare, vor fi mărite, vor căpăta copertine noi și mai ample și vor avea sub fiecare din ele cabine și vestiare. Vor avea și ele haine noi. Vom mai construi o tribună încăpătoare și pentru terenurile aflate la intrarea din dr. Lister. Este în plan și un tunel corespunzător pentru accesul jucătorilor în terenul central și de asemenea revizuirea instalației de nocturnă, mai exact refacerea ei la parametri mult superiori, pe care ATP îi va comunica zilele acestea.

Toate terenurile vor avea jale electronice de afișaj iar pentru Central va funcționa o prelată de acoperire gonflabilă. Ea va asigura protecția terenului și va permite nu numai disputarea de jocuri pe orice timp dar și desfășurarea și a altor manifestări sportive sau chiar distractive; asta fiind o ipoteză de viitor ce depășește cadrul turneului. Asemenea investiții trebuie puse cât de cât în valoare și exploatate.

- Restul spațiilor? Mă refer la cele din afara terenurilor de joc.

Ele vor cunoaște o reorganizare totală oferind un cadru deosebit pentru spații comerciale și standuri publicitare, amenajarea unui restaurant modern și foarte aspectuos. În orice caz, partea comercială va fi ceva cu totul deosebit și vă invit să o vedeți. Pentru publicul care nu se va afla pe terenuri, informarea se va putea face permanent prin intermediul a două mari tablete electronice unde se va putea urmări programarea meciurilor pe diferitele terenuri ca și evoluția lor.

Și încă ceva, din cele șase terenuri doar centralul are canalizare. Este absolut necesar să aibă și celelalte și o vom face. Dacă anul trecut cheltuielile acestea "mărunt", în afara computerelor, aduse de Sever Mureșan pe valută, s-au ridicat la un miliard de lei - anul acesta ele vor depăși 3 miliarde. Dar vom avea pe lângă un turneu de mare ținută și niște realizări concrete și durabile ce vor rămâne. Printre ele, în primul rând, blocul utilitat la standardele cele mai ridicate (centrală termică proprie, centrală telefonică, legături cu toată lumea, telex, fax, săli de recepție, săli de primire, de consfătuiri și pentru reprezentanții presei.)

Problema locurilor pentru ziași, care anul trecut au fost în suferință.

- Aveți dreptate, dar anul acesta nu va mai fi așa. Locurile rezervate în tribună vor fi limitate, nu pot fi acreditați toți cei ce doresc - dar ele vor fi rigurose la dispoziția celor îndreptățiți. Se vor putea viziona meciurile și pe ecranele aflate în sala de presă.

- Ce altceva ne mai puteți adăuga pentru

moment?

- Câteva participări anotate ca sigure. În primul rând câștigătorul de anul trecut, croatul Goran Ivanisević, spaniolul Sergi Bruguera, finalistul de anul trecut Cedric Pioline și ceho-americanul Ivan Lendl. Fosta mare glorie a rachetei a declarat că vrea să se retragă după turneul de la București.

- Și un lucru care iese din cadrul așteptărilor și din obișnuit. Este vorba de prezența Nadiei Comăneci, în București, în zilele turneului... pe terenul cu zgură. Dacă apariția ei este o surpriză în sine, tot o surpriză, va fi și ce rezervă ea publicului românesc după o absență atât de îndelungată. Suntem siguri că Nadia noastră, eroina de la Montreal va încălzi nu numai inimile spectatorilor de la Progresul dar și pe ale tuturor românilor. Poate că o va depune pe aeroportul Otopeni, chiar unul din cele două avioane cumpărate de Sever Mureșan ce constituie compania "Air en terre" destinată unor transporturi de sportivi sau protocolare sau transporturilor necesare societăților pe care le are în România fostul nostru DavisCup-men, actualmente om de afaceri și patron al lui Romanian Open Tennis. Avioanele sunt din ultima producție americană, absolut noi, au o capacitate de 22 locuri fiecare, autonomie de zbor 4000 km, fiind înzestrate cu cele mai sofisticate instalații de dirijare. Încă o investiție care va putea contribui la succesul întrecerilor dintre 11 și 18 septembrie. Pentru care s-au primit oferte de la "Eurostar" pentru a-l transmite în țările europene și nu numai; contract ce ar urma să aibă o durată de 3 ani. Eurostar va plăti dreptul de transmisie nu ca TV.R. ce ne-a pretins anul trecut 24 milioane și i-a și încasat. Originalitatea TV.R!

- Vă mulțumesc și observ că a trecut timpul și n-am vorbit mai nimic despre Romanian Sport Promotion.

- Cu altă ocazie vă stau la dispoziție și vă mulțumesc și eu. Ați fost primul ziar care a sprijinit turneul R.O.T. încă de la începuturile lui.

Eșecuri usturătoare

Iată că antrenorul echipei naționale a avut dreptate când a fost împotriva meciului "de pregătire" cu Irlanda de Nord. Când l-a criticat și a încercat să-i demonstreze nu doar inutilitatea dar și neajunsurile, fie că a fost pe deplin convins, fie că a vrut să-l lase niște rezerve, a avut în orice caz o premoniție. Sunt convins însă că nu se aștepta în nici un caz la o asemenea prestație care a îndreptățit întrebarea: unde este falnică echipa de la Cardiff? Fiindcă în teren au fost aceiași "mâncători de jăratec" care au adus calificarea la World Cup. Ceea ce este semnificativ este faptul că jucătorii care au corespuns în mai mare măsură - pentru că și nivelul general de prezentare a fost scăzut - au fost străinii. Dovedindu-se din nou că ei, și din păcate numai ei, au mentalitatea de profesioniști, pe când cei din "patrie" mai au mult până să ajungă la așa ceva. Chiar dacă putem invoca erorile lui Prunea la ambele goluri primite, la unul adăugându-se și cea a lui Belodedici, pe care în prima parte a meciului l-am apreciat pentru oportunitate, nu putem face apel împotriva rezultatului. Același lucru se poate spune și despre uriașa rată a lui Ilie

Dumitrescu - botezat de un confrate radiofonic, Hagi. Chiar dacă ar fi marcat și chiar dacă acest gol ar fi schimbat soarta jocului, comportarea echipei noastre nu ar fi putut primi alt calificativ decât mediocră; și asta cu o doză de indulgență. Cu actualul golgeter al campionatului inexistent și cu colegul său de atac, blondul milanez, rătăcind fără rost pe teren, numai cu un noroc deosebit am fi putut scoate un rezultat onorabil. La Cardiff l-am avut - norocul - nu poți avea contract permanent cu el. În cel privește pe Răducioiu s-a confirmat riscul enorm pe care și-l asumă cel care acordă credit unui jucător ce face tușă în echipa sa de club, oricare ar fi jucătorul și oricare echipa. Mai ales că în cazul de față tușă se află în tribună. Antrenorul Național, dacă ne amintim bine, a declarat categoric că nu va introduce în teren pe cei care nu joacă la cluburile lor. De ce a făcut-o, nu știm. Dar poate vom afla. În rest, ar trebui să ne oprim la gestul, absolut inadmisibil, al lui Hagi - condamnatul chiar și pentru Hagi sau mai ales pentru Hagi - care ne-a sporit gustul amar al rezultatului și al comportării.

• Cei ce s-au deplasat la meciul de handbal masculin dintre Steaua și Linde Linz, unii cu încredere alții doar cu speranțe, au fost cupliti de dezamăgiți. Formația noastră a făcut mai mult figuratie, fiind depășită net la toate capitolele și încheind întâlnirea cu 15 puncte diferență (în minus). Chiar atât de mare să fie degingolada băieților la acest sport, în care avem la activ câteva titluri mondiale? Nu mai este nimic de făcut?

• Nu știm dacă este pentru cineva atât de ușor să-l confunde pe Ilie Dumitrescu cu Hagi. Nu permite nu numai figura dar nici alura fizică, statura, felul cum se mișcă pe teren. Totuși performanța a fost realizată în transmisia radiofonică de la Belfast, în care ratarea stelistului a fost pusă până la sfârșitul meciului pe seama italianului de la Brescia. Mai adăugăm și confuzia lui Lupescu cu Gică Popescu. Parcă mai merge. Joacă în țări vecine. Era frig și probabil crainicul Ion Ghiulescu s-o fi încălzit cu ceva.

• Fotbalul face valuri în continuare. Dar ele cresc și ajung la proporțiile celor provocate de taifun. Datoriile neplătite

pentru jucătorii transferați au ajuns la punctul de explozie, dacă există sume restante și pentru Hanganu pe care clubul dator - Dinamo - a încasat de la Samsunspor dacă nu toată suma cel puțin o bună parte din transfer. Lucru ce i-ar fi permis să se achite față de Corvinul. Mai sunt cazuri în care unele cluburi au avansat sume însemnate unor jucători care activează (joacă) la altele. Unde îl trage inima când ele se întâlnesc? Ne-ar

putea spune câte ceva Constantinovici.

• Tot din fotbal și în aceeași ordine de idei. Mult discutatul Jean Vlădoiu a primit 29.000 de dolari, încă pe când juca la Steaua, bine mersi. De la cine credeți? Tot de la... Dinamo. Culmea este că el este revendicat, mai exact solicitat de Gloria Bistrița, care într-o scrisoare deschisă adresată clubului Rapid îl cere, pe el sau pe Chiriță, în scopul întăririi formației pentru finala Cupei și pentru... o bună reprezentare în Cupele Europene. A contat cumva clubul născădean participant?

Dar o altă întrebare se impune. Va face cineva ordine în toate acestea?

Banca Internațională a Religiiilor

Punct de referință și început de drum pentru România

La 1 martie a luat ființă o bancă unică, atât ca titulatură, cât și ca obiective. Este vorba de Banca Internațională a Religiiilor, cu sediul în Piața Unirii. Dat fiind caracterul său cu totul inedit, am socotit interesantă și necesară o convorbire cu președintele Băncii, dl dr. Ion Popescu.

Dle Președinte, denumirea aceasta de Bancă Internațională a Religiiilor este foarte solemnă, unu ar spune bombastică, dar pare și plină de semnificații. Cum ați ajuns la ea și ce semnificații are?

Vreau să vă spun înainte de toate că ideea unei bănci în viața cultelor aparține Centrului Național Ecumenic, care este o organizație neguvernamentală, apolitică, de largă utilitate publică, funcționând sub egida UNESCO. Ea grupează reprezentanți ai tuturor țărilor și confesiunilor din România. Sunt 15 confesiuni, 13 de nuanță creștină, dar avem și musulmani și mozaici. Toți reprezentanții acestor culte sunt cuprinși în această organizație internațională Consiliul Ecumenic, creat în București după decembrie '89 (înainte nici nu s-ar fi imaginat). Am plecat de la ideea că în criza morală prin care trece din nefericire poporul român, cultele au un rol preponderent pentru normalizarea vieții. Biserica are un mare rol. Nu mă refer numai la Biserica Ortodoxă, ci la toate confesiunile, fiindcă toate propovăduiesc principiile de înaltă morală.

Aceasta a fost ideea de bază?

A mai existat o premisă. Culete, dacă nu le ajută financiar, cu ce își realizează scopurile? Cum masele sunt pauperizate și nu mai dispun de resurse cum dispuneau cândva, cu cerșetoria la gurile de metrou – cum stau unii călugări – nu poți nici construi biserici, nici să repari și nici să duci activitate de cult. Am zis atunci: "hai să creăm un organism financiar care să se ocupe serios de această lume a cultelor, a tuturor confesiunilor. Așa s-a născut Banca Interconfesională Română. O bancă care să înglobeze și să adune resurse financiare de la toate cultele, dar nu numai de la culte, ci și de la alte persoane fizice și juridice, pentru că în ultima instanță orice om de afaceri ține de o confesiune – e ortodox, catolic sau baptist, Dumnezeu este același. Adică el muncеște, dar dacă nu are ajutorul lui Dumnezeu tot nu face nimic. Am hotărât să facem această bancă unică în lume, fiindcă pe glob o bancă interconfesională nu există. Există bănci confesionale: catolicii au Banca Sfântului Spirit și Institutul de Opere Religioase, baptiștii au bănci baptiste în America, bănci pentecostale în Nordul Europei, în lumea islamică sunt bănci care funcționează pe principiul Coranului. Ideea de a le reuni pe toate la un loc ni s-a părut de natură să le sprijine pe toate; pentru că toate au nevoie de sprijin financiar și material.

Unele mai mult, altele mai puțin...

Ideea a prins foarte bine, toate cultele au venit ca acționar la această bancă, și alte persoane fizice și juridice. A venit SNCFR, a venit ASIROM, a venit Federația Română de Fotbal, Industria Export și altele, și altele. Pentru că toți au spus: "noi toți suntem credincioși, trebuie să sprijinim biserica".

Spuneți că au participat toate cultele? În ce fel?

Au cumpărat acțiuni la bancă. A luat Patriarhia, Mitropolia Moldovei, Episcopia cutare... dar și persoane fizice ce fac parte din instituțiile de cult. Banca Națională ne cerea inițial un capital de 2 miliarde lei pentru înființare. Ideea a prins atât de puternic că ne-am zis: "hai

să adunăm 3 miliarde", dar până la urmă am ajuns la 4 miliarde. Când însă a pătruns pe plan internațional s-a zis: "dom'le, e o idee nemaipomenită, hai să intrăm și noi". Și atunci au venit și din Israel, și din Franța, și din Anglia, și din America, și din Arabia Saudită. Le-a plăcut ideea. Și așa am reușit aici la Centrul Internațional Ecumenic să ne întâlnim și evrei și musulmani.

O idee într-adevăr de milioane.

Așa s-a dovedit. Între timp am scos și un ziar, *Armonia*, care propovăduiește că Dumnezeu este același pentru toți și că până la urmă trebuie să ne înțelegem fiindcă trăim sub același soare, sub același cer și ne întorcem în același pământ. Pe măsură ce activitatea băncii a ajuns să fie cunoscută în străinătate am avut oferte de la noi parteneri. Astfel, la 1 martie capitalul a fost majorat de la 4 la 10 miliarde. Și, în prezent, vin ambasadori din diferite țări, în fiecare zi: "participăm și noi căci ideea este nemaipomenită". Ieri a fost ambasadorul Venezuelei, mâine vine ambasadorul Nigeriei, a fost și un consilier al Franței.

Sunteți deci în plină expansiune de mărire a capitalului.

Absolut. Interesant e că toată lumea afluește spre noi. Eu mă bucur că e vorba de România. Eu nu fac din chestia asta o afacere, nu e afacerea personală a doctorului Popescu. Nici vorbă. Dar pentru țara asta, pentru această placă turnantă, pentru poziția geografică a României ca poartă între Orient și Occident e ceva mareț. Noi am făcut aici o bancă absolut occidentală. În România nu exista ceva de genul acesta. Aici nu se va lucra cu pix, ci numai cu computer, fiecare avându-l pe-al său. Am conceput-o de la început totalmente în stil occidental și o vom răspândi în toată țara. Mergând pe logica cultelor, unde este un protopopiat, banca face o agenție, unde este o biserică prețul de acolo va spune: aduceți fondurile la această bancă. Și-a dat seama și guvernatorul Băncii Naționale că va deveni banca nr. 1. Este cineva în țara asta să spună "nu cred în Dumnezeu"? Că e baptist, că e ortodox? Chiar pentru ultimul drum, ca să mă pregătesc să mă duc pe ultimul drum, strâng acolo câțiva bănuți, să fie acolo, să aibă copiii mei. La toată lumea a plăcut

ideea. De aceea Adunarea Generală din 1 martie care a schimbat denumirea, a zis dacă toată lumea ne caută, toată lumea vrea, de ce să o delimităm noi la țară, "interconfesională română" hai să o internaționalizăm și s-a ajuns la "Banca Internațională a Religiiilor". Drept dovadă acum vin toți. Adineauri am primit un telefon din Israel.

Însăși titulatura este un punct de atracție.

Este prima bancă internațională din România. Mai există alte bănci particulare, dar nici una internațională. Singura este asta. Și care? A religiilor. Creștinismul de 2000 de ani există și biserica n-are cum să dea faliment. Cât va fi viața pe acest pământ biserica nu va da faliment și atunci va dați seama ce va deveni această bancă.

V-ați gândit să puneți o limită capitalizării băncii? Sau o lăsați deschisă?

O lășăm deschisă, pentru că de la început s-a îmbrățișat o propunere, aceea de a crea un fond de sprijinire a populației sinistrate din zonele de conflict. Și toate băncile acestea, acum vor trimite aici să creăm acest fond. Gândiți-vă, în lume sunt un miliard și 200 de milioane de musulmani și încă un miliard și jumătate de creștini. Dacă fiecare din ei aduce numai câte un dolar, ce capital va avea această bancă? Și asta unde? În România.

Dar logistica dvs. va putea face față?

Sigur, logistică putem merge până în ultimul cătun.

Dar la o asemenea afinență de capital?

Bineînțeles că trebuie unele eforturi, dar suntem pregătiți. Noi rusa nu rugăm pe nimeni. Am fost nevoiți să limităm prin statut ca nimeni să nu dețină mai mult de 10% din capitalul băncii. Dacă venea cineva cu 3 miliarde ajungea să dețină 30% din capitalul băncii. Am putut veni ortodocșii să protesteze că ne înghit catolicii, că au mai mulți bani sau alții la fel. Am stabilit deci ca nici unul din cei peste 700 de acționari – și căi vor mai veni – să nu poată deține mai mult de 10% din acțiuni. Principiul a fost înțeles.

Dacă banca este a religiilor trebuie să sprijine toate cultele proporțional cu numărul de credincioși.

Evident, și pe musulmani, și pe evrei,

proporțional. Acum ceva legat de Centrul Internațional Ecumenic, pentru că este practic inițiatorul. Banca este o creație a sa. Acolo unde sunt și directorii n-eresti există și alte proiecte aflate în studiu și care funcționează. Am creat Academia Internațională pentru Studiul Religiiilor Lumii. Tot un unicat pe plan mondial. Cu două facultăți, una de ecumenism și una de diplomatie religioasă, cu peste 200 studenți și un Colegiu pentru pregătirea cadrelor, de educație inter-religioasă ecumenică. O altă nouă. Toată lumea vorbește de ecumenism. Dar știe cineva să se așeze în fața fiecăre prezentând principiile, dogmele, sale, și să știe să conducă și să-i facă înțelege că nu trebuie să se certăm fiindcă Dumnezeu este același pentru toți. Atunci ce am făcut noi? Am găsit hai să facem un corp de diplomați religioși, să-i pregătim bine și să se implice ei. Toți aceștia sunt copii mei. E n-am copii, dar și Banca și Academia își țin loc.

Vă dorește să vă dea satisfacție faptul că aveți dreptul.

Sper că Dumnezeu să ne ajute pentru că sunt proiecte frumoase și pentru țara. Nimeni nu s-a gândit să facă o școală de diplomați religioși, ceea ce este cu mult altceva decât diplomația clasică. Religioasă diplomație de mii de ani. De data asta să-i convingă pe combatanți, oricare ar fi ei, că n-are rost să se bată pentru o palmă de pământ, pentru că tot în pământul ăla se vor duce cu toți. Nu avem un departament de doctrină și mass-media și revista *Armonia*, care vrea să demonstreze că armonia trebuie să existe și că trebuie să ne împăcăm aici pe pământ, cât nu este încă țărâ. Pregătim un post de radio și TV denumit tot *Armonia*. De asemenea, am pregătim un centru interconfesional de sănătate cu clinici care să asigure module asistență pentru toate cultele, un centru de studii și vacanțe spirituale la Vulcanu-Băi, pe o fostă proprietate a lui Vlad Țepeș.

Ați mai lucrat în domeniul bancar?

Eu am un doctorat la Paris, la Sorbona, în Drept. Pe urmă m-am specializat pe bancă. Dar eu nu am făcut bancă la Stat. Eu am făcut bancă occidentală, bancă de comerț. Noi suntem o bancă universală, o bancă deschisă care face negustorie, dar care ajută și cultele.

Faceți toate operațiunile bancare?

Absolut toate. Și la înalt nivel. De aceea am fost contactați deja de Banca Austriei, de Banca Spaniei, de bănci din Liechtenstein, vin toți la noi. Unicitatea și caracterul acestei bănci determină și ne creează această aureolă.

Aveți vreun acționar ce deține 10%?

Momentan, nu. Avem un acționar arab, este vorba de un grup de afaceri Casei Regale din Arabia Saudită de 9,6%. A adus 2 000 000 \$ dintr-un fel. E cel mai mare acționar. Avem acționari mari și din țară. Vom mai introduce ceva nou pentru România. Am comandat niște mașini de bani care pe bază de cartele eliberează comenzile automate. Una pentru bani românești, alta pentru dolari. Ele vor fi instalate între cele două uși de la intrare. Și încă un amănunt până la deschidere am făcut întreg simulan pe calculator. Sperăm ca totul să decurgă perfect. Vă așteptăm la Centrul Ecumenic.

A consemnat Ioan Frâncu